

Pablo Escobar, sympathieke familieman of moordlustige drugsbaron?

Een kwalitatief onderzoek naar sympathie met een antiheld

Brechje Huisma (4143752)
Universiteit Utrecht

Eindwerkstuk Communicatie- en Informatiewetenschappen
Begeleider: dr. Frank Hakemulder
Studiejaar: 2016 - 2017
Blok 3

Abstract

In dit onderzoek is gekeken naar de ontwikkeling van sympathie voor een fictionele antiheld in een op waarheid gebaseerde serie. Om dit te onderzoeken is de Amerikaanse serie *Narcos* als casus gebruikt. In de serie *Narcos* kunnen enerzijds de opbouw van het narratief, en anderzijds het gebruik van non-fictieve beelden van invloed zijn op de mate van sympathie die de toeschouwer voor de fictieve antiheld voelt. Op deze twee aspecten wordt dan ook gefocust. Er is gekozen voor een kwalitatieve onderzoeksmethode die uiteindelijk leidt tot een *grounded theory*. Er zijn bij vijf respondenten diepte-interviews afgenomen die vervolgens zijn geanalyseerd. In de analyse komt naar voren dat de opbouw van het narratief een rol speelt in de ontwikkeling van sympathie en antipathie voor een fictionele antiheld. Ook komt er naar voren dat het non-fictionele aspect van de serie *Narcos* een polariserend effect heeft op deze ontwikkeling van sympathie en antipathie.

Kernbegrippen: sympathie, fictie, non-fictie, antiheld, narratief

Inhoudsopgave

1. Inleiding	Pagina 4
2. Theoretisch kader	Pagina 4
3. Methode	Pagina 11
4. Analyse & Interpretatie	Pagina 12
1. Ontwikkeling van sympathie voor de protagonist door het narratief	12
2. Verandering van sympathie in antipathie	16
3. Invloed van fictionele aspect op mate van sympathie	17
5. Conclusie & Discussie	Pagina 19
6. Literatuurlijst	Pagina 23
7. Bijlagen	Pagina 26
1. Topic list	26
2. Transcript 1	28
3. Transcript 2	36
4. Transcript 3	42
5. Transcript 4	49
6. Transcript 5	56

Aanleiding

Pablo Escobar was een drugsbaron in de laatste dertig jaar van de twintigste eeuw. Hij is bekend geworden door het grote drugsimperium waarmee hij Colombia in zijn macht had. Om deze machtspositie te verkrijgen heeft Pablo Escobar acties moeten uitvoeren die ethisch gezien bevestigd kunnen worden, bijvoorbeeld het produceren van cocaïne en het vermoorden van onschuldige burgers. Ondanks dat Pablo Escobar veel doden op zijn naam heeft staan lijkt er toch een bepaalde vorm van fascinatie voor hem te zijn. Zo zijn er verscheidene boeken over hem geschreven en zijn er ook programma's en films gemaakt over Pablo Escobar. De serie *Narcos* (2015) is één van deze programma's. Het is een Amerikaanse televisieserie gebaseerd op het waargebeurde verhaal van de DEA-jacht op Pablo Escobar en zijn Medellínkartel. Het is een serie waarin de verhaallijn zowel de focus legt op de DEA als op Pablo Escobar zelf. In de serie worden zowel de gruweldaden als de goede daden van Pablo Escobar getoond. Het personage van Pablo Escobar zou kunnen worden gezien als een antiheld in de serie.

Een antiheld is een protagonist die ondanks zijn onsympathieke gedrag toch sympathieke gevoelens bij de toeschouwer opwekt (Morell, 2008, p. 58). Morrell stelt dat je te maken hebt met een antiheld als dit personage de hoofdrol heeft ongeacht het feit dat diens moraal en motieven twijfelachtig zijn. De toeschouwer heeft ondanks deze immorele karaktereigenschappen van het hoofdpersonage, sympathie voor deze antiheld.

Theoretisch Kader

De sympathie die toeschouwers voelen jegens de antiheld geeft aan dat er sprake is van een interactie tussen de antiheld en de toeschouwers. Een specifieke vorm waarin zo'n reactie kan manifesteren is parasociale interactie (PSI).

Parasociale interactie

PSI doet zich voor wanneer een toeschouwer op een media-personage reageert alsof hij of zij een echt persoon is (Giles, 2003). De manier waarop het personage wordt gepresenteerd, kan de toeschouwer het gevoel geven dat ze dit personage kennen, en een ervaring creëren alsof ze een bepaalde relatie hebben tot dit personage.

De mate waarin PSI plaatsvindt hangt sterk samen met de mate waarin de toeschouwer het personage realistisch vindt en in hoeverre de toeschouwer is aangetrokken tot het personage. Aangezien de serie *Narcos* gebaseerd is op een waargebeurd verhaal en Pablo Escobar echt heeft bestaan zou dit kunnen zorgen voor een sterkere vorm van PSI. De serie zou hierdoor namelijk kunnen worden beschouwd als realistisch.

Een parasociale relatie kan gelijk worden gesteld aan een sociale relatie met een 'echt' persoon, hoe meer je ziet van iemand, hoe meer je aan hem gewend raakt en hoe meer je, je aan hem hecht. In het geval van een serie dus: hoe meer een toeschouwer wordt blootgesteld aan een personage, hoe sterker de band met dit personage. Dit geldt dus ook voor de serie *Narcos* en de band die er ontstaat met het personage Pablo Escobar.

Volgens Giles' theorie zijn er twee soorten reacties mogelijk die de aard van de PSI relatie met een media-personage beïnvloeden: we kunnen ons identificeren met het karakter en ons indenken dat wij hetzelfde zouden doen in zijn of haar plaats, of we kunnen enkel in interactie zijn met het karakter (iets minder nabij; iets meer als een kennis/vriendschap; waarbij je oordeelt over; advies geeft). Wanneer we ons identificeren met het personage, kan het zijn dat we het gedrag van dat personage incorporeren in ons eigen gedrag. Anderzijds kan de relatie dus ook alleen worden gekenmerkt door de sociale interactie die we na aanleiding van de serie hebben: bijvoorbeeld het praten over een personage en diens acties. In dit onderzoek zal er op de soort reactie worden gefocust waar het proces van identificatie plaatsvindt. In dit geval de identificatie met het personage Pablo Escobar.

Murray Smith is een filmwetenschapper die echter stelt dat identificatie een term is dat ontoereikend is voor de interactie tussen toeschouwers en een media-personage (Smith, 1995, p.42). Volgens Smith is identificatie alleen de empathische reactie op een media-personage. Empathie treedt volgens Smith op wanneer de toeschouwer niet bekend is met een eventueel achtergrondverhaal van dat personage (Smith, 1995, p. 42). Als een toeschouwer een onbekende vrouw ziet huilen in een film en hierbij bijvoorbeeld verdrietige gevoelens krijgt is dit volgens Smith empathie: er is hier enkel sprake van inleving in een personage. Smith stelt dat er naast empathie nog een belangrijke factor is dat meespeelt, namelijk sympathie. Smith acht het verschil tussen sympathie en empathie belangrijk. Sympathie is in tegenstelling tot empathie verbonden aan een narratief. Sympathiseren met een personage houdt in dat de toeschouwer een personage in zijn context begrijpt (Smith, 1995, p. 44). Om

sympathie te ontwikkelen voor een personage is er kennis nodig over de context waarin het personage ageert. Wanneer de toeschouwer de situatie begrijpt maar het niet eens is met het personage kan er in plaats van een sympathische reactie, een antipathische reactie plaatsvinden. Door verschillende gebeurtenissen en handelingen van een personage gedurende het narratief ontstaat er een band tussen dit personage en de toeschouwer. Deze band kan dus, zowel sympathisch als antipathisch zijn.

Smith schrijft over sympathie met antihelden dat hier alleen sprake van kan zijn als de mediatekst in kwestie een gegradueerde morele structuur bevat. Een gegradueerde morele structuur houdt in dat er geen duidelijke scheiding is tussen goede en slechte personages. Een personage bezit dan over zowel goede als slechte eigenschappen. Een toeschouwer kan zo dus sympathie opwekken voor een antiheld door zich te identificeren met de goede eigenschappen waarover het personage beschikt en verlegt diens eigen grenzen wanneer de slechte eigenschappen naar voren komen (Smith, 1995).

Uitgaande van de uitspraak van Smith dat het begrip sympathie omvattender is voor de interactie tussen een personage en een toeschouwer dan het begrip identificatie, zal er in dit onderzoek PSI tussen een toeschouwer en een antiheld worden onderzocht aan de hand van het begrip sympathie.

Eerder onderzoek naar sympathie met een antiheld

In het verleden zijn er meerdere onderzoeken gedaan naar het fenomeen van sympathie voor fictieve antihelden. Een mogelijke verklaring die hieruit is voortgekomen is het proces waarin de toeschouwer zich moreel gezien onttrekt van het gedrag en de handelingen van de antiheld (cf., Krakowiak and Tsay 2011; Krakowiak and Tsay-Vogel 2013; Raney, Schmid, Niemann, and Ellensohn 2009; Tsay and Krakowiak 2011). Doordat toeschouwers afstand nemen van hun eigen moraal, wordt het cognitieve en affectieve ongemak verlicht dat normaliter wordt ervaren wanneer wijzelf of iemand waarmee wordt gesympathiseerd onze normen en waarden aantast (Bandura, 1991). “Door gedrag te reconstrueren, oorzakelijk agentschap te maskeren, schadelijke gevolgen te negeren of verkeerd te interpreteren en het devalueren van en de schuld te geven aan het slachtoffer” (Bandura 1991, p. 67), kunnen we de ‘morele controle’ die we normaal gesproken over onze gedachten hebben, deactiveren zonder ons

daar schuldig over te voelen. Hierdoor kunnen we een oogje toeknippen wanneer wij of anderen moreel gezien twijfelachtig handelen. Raney (2004, 2006) stelt dat dit onder andere komt doordat het doel van plezier beleven zo belangrijk is voor ons als toeschouwer, dat we moreel ongepast gedrag interpreteren als gepast gedrag, om zo een positieve gemoedsgesteldheid te behouden. Dit vergroot de kans om plezier te kunnen beleven aan het narratief. De grenzen van toeschouwers betreffende wat volgens hen moreel gezien goed of slecht is worden zo verlegt.

Zillmann stelt dat als toeschouwers sympathie hebben voor een antiheld zij graag zien dat hij slaagt in zijn moreel verwerpelijke acties en dat de personages die dit personage tegenhouden, zoals politie, worden tegengehouden (Vaage, 2015, p. 12). De grenzen van toeschouwers betreffende wat volgens hen moreel gezien of slecht is, worden hier dus zelfs omgedraaid.

Krakowiak en Tsay (2011) ondervonden dat deze relatie tussen moreel gezien afstand doen en het genieten van een antiheld narratief wordt bemiddeld door het leuk vinden van een personage/sympathiseren met een personage.

Janicke en Raney (2015) ondervonden in hun onderzoek dat hoe kwalijker de gruweldaden waren van de antiheld, hoe meer plezier de toeschouwers beleefden tijdens het kijken van de serie *24*. Als toeschouwers hun verwantschap met de antihelden niet baseren op hun morele oordeel en het personage nog steeds leuk blijven vinden/sympathiseren met het karakter, betekent dat dat hun positieve ervaring op andere manieren tot stand komt dan op basis van hun morele oordeel. Identificatie en aantrekking blijken daar twee manieren van te zijn. Identificatie zou er dan dus volgens hen voor zorgen dat het moraal besef van de toeschouwer samen kan bestaan met de sympathie die de toeschouwer voelt jegens het personage in kwestie.

Uit het onderzoek van Kaufman en Libby (2012) is gebleken dat niet alleen de wil om plezier te beleven aan een antiheld narratief aanleiding gaf voor het verleggen van morele grenzen. Zij ondervonden dat de opbouw van een narratief ook uitmaakt bij het ontwikkelen van sympathie voor een antiheld: hoe later de ontknopning van belastende informatie over de fictionele antiheld in een narratief, hoe makkelijker deze informatie wordt gedoogd. Dit werd onder andere gemeten aan de hand van het verschil in etniciteit tussen de fictionele antiheld en de toeschouwer. Als de ontknopning van de informatie later in het narratief zit, blijft de

toeschouwer zich identificeren met de fictionele antiheld, ook al delen zij niet dezelfde etniciteit. Als de fictionele antiheld vervolgens immorele acties uitvoert, blijft de toeschouwer zich alsnog met hem identificeren.

Bij een fictieve antiheld is het narratief van dit personage een constructie van de maker. Wanneer, en of de achtergrondinformatie van het personage aan de toeschouwer getoond wordt, is dus in handen van de maker. Bij een mogelijke non-fictionele antiheld is dit niet het geval, aangezien de achtergrondinformatie van het personage bekend is. Uitgaande hiervan zou geconcludeerd kunnen worden dat een toeschouwer minder sympathie kan opwekken voor een mogelijke non-fictionele antiheld, dan voor een fictionele antiheld. Het is namelijk mogelijk dat de toeschouwer reeds bekend is met de achtergrondinformatie van het personage.

Uit deze onderzoeken wordt dus duidelijk dat toeschouwers van een narratief met een antiheld in staat zijn om hun morele grenzen te verleggen, hierdoor kunnen zij zonder schuldgevoel genieten van een narratief met een antiheld. Niet alleen zorgt het plezier dat toeschouwers willen beleven aan dit narratief voor de ontwikkeling van sympathie, maar draagt de opbouw van het narratief zelf hier ook aan bij.

Een kanttekening die bij deze uitkomsten moet worden gemaakt is het feit dat deze onderzoeken fictieve antihelden betreffen. Het onderzoek naar de serie *Narcos* betreft het personage Pablo Escobar als antiheld. Een personage en narratief die op een non-fictioneel persoon en non-fictionele gebeurtenissen gebaseerd zijn. Wellicht dat de mate van sympathie die toeschouwers voelen jegens het personage Pablo Escobar samenhangt met het non-fictionele aspect van de serie.

Gebruik van non-fictionele beelden in de serie *Narcos*

Er valt echter te betwisten of het personage Pablo Escobar als een fictionele of een non-fictionele antiheld kan worden beschouwd in de serie *Narcos*. De serie bestaat namelijk uit zowel fictionele beelden als non-fictionele beelden en is gebaseerd op een waargebeurd verhaal. Er wordt in de serie gebruik gemaakt van non-fictionele beelden. Dit wordt in de serie getoond in de vorm van oude nieuwsfragmenten. Dit zou de indruk kunnen wekken dat de non-fictionele beelden een directe weerspiegeling zijn van de realiteit. In de serie *Narcos*

worden de non-fictionele beelden echter in context van de fictionele beelden getoond. Dit zou mogelijk de objectiviteit van de non-fictionele beelden kunnen aantasten.

Bill Nichols schrijft in zijn boek *Introduction to Documentary* (2001) over de objectiviteit van documentaires. Hij stelt dat documentairemakers in documentaires hun eigen visie op de werkelijkheid construeren. Hoewel een documentaire wordt getoond als een representatie van de werkelijkheid, zit er altijd een subjectief aspect aan. Volgens Nichols schuilt hier een gevaar. Toeschouwers nemen documentaires vaak aan als de waarheid terwijl er sprake kan zijn van dramatisering. Eén van de manieren waarop documentaires kunnen worden gedramatiseerd is door middel van *re-enactments*. Bij een *re-enactment* worden historische gebeurtenissen nagebootst. Er is hier altijd sprake van dramatisering omdat de documentairemaker nooit precies kan weten hoe zo'n situatie destijds is gelopen.

Vanuit dit perspectief zou de serie *Narcos* geclassificeerd kunnen worden als een extreem gedramatiseerde documentaire. Er wordt namelijk meer gebruik gemaakt van fictief materiaal — dat gezien kan worden als *re-enactment* — dan van non-fictief materiaal. In dit onderzoek wordt de mate waarin de serie een gedramatiseerde documentaire zou zijn niet onderzocht. Wel wordt er gekeken naar de mate van sympathie die mogelijk kan worden ontwikkeld met het hoofdpersonage van de serie *Narcos*. De invloed van de non-fictieve beelden van de serie kunnen hier niet buiten beschouwing worden gelaten. Deze beelden zouden er namelijk voor kunnen zorgen dat de mogelijke sympathie met het personage mede wordt veroorzaakt door het feit dat ze hem als een non-fictief persoon zien. Er zal hier geen uitspraak worden gedaan over of de serie *Narcos* fictioneel of non-fictioneel is. Wel wordt er in het onderzoek gekeken naar de mate waarin de respondenten de serie als fictie zagen en wat hiervan de invloed op hun perceptie van de echte persoon Pablo Escobar was.

Vraagstelling

Het feit dat het non-fictionele aspect van de serie invloed zou kunnen hebben op de ontwikkeling van sympathie voor een antiheld maakt dit een onderscheidend onderzoek in dit vakgebied. Eerder onderzoek richt zich tot nu toe op de sympathie voor antihelden in fictieve verhaallijnen. Bij de serie *Narcos* weten de toeschouwers dat deze verhaallijn gebaseerd is op een waargebeurd verhaal. Dit non-fictieve aspect is nog niet eerder in relatie tot sympathie met een antiheld onderzocht. Als er toch een vorm van sympathie ontstaat voor de antiheld is

het interessant om te onderzoeken of dat mede wordt veroorzaakt door het non-fictieve aspect van de serie. De onderzoeksvraag luidt dan ook:

“Op welke manier spelen de opbouw van het narratief en het non-fictieve aspect van een serie een rol in de ontwikkeling van sympathie voor een antiheld?”

De maatschappelijke relevantie van dit onderzoek betreft de invloed die media-personages hebben op het publiek. In dit onderzoek is het betreffende media-personage Pablo Escobar. Zoals al eerder genoemd is dit een personage wiens daden niet stroken met de algemene opvatting van moreel gepast gedrag.

Uit onderzoek is gebleken dat een toeschouwer tijdens het kijken van een serie door middel van interactie met een personage zijn of haar grenzen kan verleggen (Slater, et. al., 2014). Diens eigen moraal wordt dan tijdelijk aan de kant gezet. Dit draagt bij aan veranderingen bij de toeschouwer zelf en aan zijn of haar attitude tegenover anderen (Busselle & Bilzandic, 2009). Het helpt mensen anderen beter te begrijpen en daardoor zichzelf weer beter te begrijpen (Cohen & Tal-Or, 2008, p.8). Het feit dat toeschouwers mogelijk sympathie voor Pablo Escobar kunnen opbrengen zou dus van invloed kunnen zijn op henzelf. Tijdens *Narcos* bouwt de toeschouwer mogelijk een band op met de antiheld en zou het tijdelijk verleggen van grenzen plaats kunnen maken voor het definitief verleggen van grenzen. Dit zou er mogelijk voor kunnen zorgen dat mensen die sympathie voor een antiheld hebben gevoeld, dit ook voor criminelen in de werkelijke maatschappij zouden kunnen voelen. Mensen zouden zo ook andere burgers minder snel afkeuren als deze burgers moreel verwerpelijke acties uitvoeren.

Methode

Om tot een antwoord op de onderzoeksvraag te komen is er een kwalitatief onderzoek uitgevoerd. Er is hier voor een doelgerichte steekproef gekozen. Er hebben namelijk vijf respondenten aan het onderzoek geparticipeerd. De onderzoeker heeft haar respondenten gerekruteerd door gebruik te maken van haar sociale netwerk. De eisen voor de respondenten waren dat de respondenten de serie *Narcos* hebben gekeken en een vorm van sympathie voor

Pablo Escobar voelden tijdens de serie. De respondenten zijn van de leeftijdsklasse twintig tot dertig jaar. Van de vijf respondenten zijn drie respondenten van het mannelijke geslacht en twee respondenten van het vrouwelijke geslacht. De respondenten hebben op vrijwillige basis meegedaan aan het onderzoek en hebben de onderzoeker toestemming gegeven om het interview op te nemen en te analyseren.

Doordat er voor een doelgerichte steekproef is gekozen, kunnen de uitkomsten van het onderzoek niet worden gegeneraliseerd. Wel kunnen er patronen worden ontdekt aan de hand van een analyse van semi-gestructureerde topic interviews. Dit zijn interviews die gebaseerd zijn op een topic list (Bijlage 1). Deze topic list wordt opgesteld aan de hand van vooraf bepaalde thema's. Door het gebruik van open vragen in het interview is er ruimte voor openheid in de antwoorden van de respondent (Baarda et. al., 2005). De aanname is dat je zo tot meer oprechte en onderbouwde antwoorden kunt komen. Door de vooraf vastgestelde thema's in de topic list ontstaat er alsnog een structuur in de antwoorden van de verschillende respondenten. Om tot een goede beantwoording van de onderzoeksvraag te komen is de topic list die gebruikt is voor dit onderzoek gebaseerd op twee hoofdthema's. Zo zijn er vragen gesteld met betrekking tot de opbouw van het narratief en zijn er vragen gesteld met betrekking tot de invloed van het non-fictionele aspect van de serie. De vragen die werden gesteld om de invloed van het narratief te meten waren vragen over welke momenten de respondenten Pablo Escobar sympathiek vonden en op welke momenten zij dit niet vonden. Ook werd hier gevraagd naar de invloed van andere verhaallijnen op hun mening over Pablo Escobar.

De vragen die werden gesteld om de invloed van het non-fictionele aspect van de serie te meten waren vragen over de mate de respondenten als waarheid zagen. En wat de non-fictionele beelden in de serie deden met hun gevoel jegens Pablo Escobar. Ook werden er vragen gesteld omtrent de mate waarin de respondenten alvorens wisten dat Pablo Escobar een crimineel was en in hoeverre dit hun mening over hem beïnvloedde.

De interviews worden geanalyseerd aan de hand van drie verschillende stappen. Allereerst is er sprake van de eerste fase van het analyseren: het open coderen. Hier worden fragmenten uit de interviews van kenmerkende labels voorzien (Baarda et. al., 2005). Vervolgens begint de tweede fase: axiaal coderen. In deze fase worden de labels aan de hand van overeenkomsten en verschillen samengevoegd tot verschillende thema's (Baarda et. al.,

2005). Hierna begint de eindfase: selectief coderen. Hier wordt er vanuit de vastgestelde thema's een theorie opgesteld (Baarda et. al., 2005). Deze theorie wordt de *grounded theory* genoemd (Glaser & Strauss, 1967). Het doel van een *grounded theory* is om een theorie over een fenomeen te ontwikkelen op basis van de vastgestelde thema's die uit de analyse zijn gekomen. In dit onderzoek is dus het doel om tot een theorie te komen betreffende de ontwikkeling van het gevoel van sympathie met een fictionele antiheld vanuit het publiek.

Analyse

Aan de hand van een analyse van vijf verschillende diepte-interviews zijn er diverse patronen ontdekt. Deze patronen hebben geleid tot vier verschillende thema's. Namelijk de ontwikkeling van sympathie voor de protagonist; de verandering van sympathie in antipathie en de invloed van het fictionele aspect van een serie op mate van sympathie. De analyse van deze drie thema's zullen hieronder nader worden toegelicht.

Ontwikkeling van sympathie voor de protagonist door het narratief

Uit de diepte interviews is gebleken dat de respondenten Pablo Escobar zien als een zware crimineel, maar ook als een cultheld. Het bestaan van de serie op zich versterkt dit idee. Respondent vier zegt hierover het volgende: “.. *hoe hij nu in de serie wordt neergezet krijgt hij ook een rock and roll imago. Waardoor mensen hem in het algemeen meer een cultheld gaan vinden* (Bijlage 5).” Hier sluit respondent drie zich bij aan en stelt dat Pablo Escobar iemand in de serie is geworden waar je meer waardering voor krijgt. De respondent zegt dat Pablo Escobar hierdoor een ‘coole vibe’ heeft gekregen (Bijlage 4). In de analyse is een ‘coole vibe’ onder het kopje cultheld gecodeerd. Aansluitend hierop geeft respondent vijf aan dat hij zich door het cultheld imago van Pablo Escobar al voordat de serie überhaupt bestond, zich interesseerde in Pablo Escobar (Bijlage 6). Dit ondersteunt de theorie dat alle kennis over een personage invloed heeft op de perceptie van de toeschouwer over dit personage in de serie (Giles, 2003). Doordat het cultheld imago van de persoon Pablo Escobar in de serie wordt bevestigd, wordt dit imago van het personage Pablo Escobar dus versterkt bij respondent vijf.

De respondenten geven aan sowieso interesse te hebben in verhalen waarin antihelden de protagonist zijn. Dit komt voort uit hun interesse in de onderwereld van een samenleving.

Als reden hiervoor geven de respondenten aan hier in hun dagelijks leven niet mee in aanraking komen. Ze vinden het dus prettig om in een andere wereld te duiken en tijdelijk hun grenzen te verleggen. De serie *Narcos* is volgens alle respondenten de eerste serie die zij hebben gezien waarbij de antiheld gebaseerd is op een persoon dat echt heeft bestaan. Het feit dat de serie waargebeurd is, is voor de respondenten onder andere een reden waarom zij de serie aantrekkelijk vinden. Zo geeft respondent twee aan dat volgens haar de combinatie van het realiteits element en het onderwereld-aspect de serie zo succesvol maken (Bijlage 3). Dit wordt beaamd door vier respondenten.

Tijdens de diepte interviews werd door verschillende respondenten aangegeven dat het imago van Pablo Escobar als cultheld in eerste instantie wordt bevestigd. Respondenten geven aan dat ze gefascineerd waren door de macht die Pablo Escobar had. Drie van de vijf respondenten achten het niet alleen fascinerend maar ook bewonderenswaardig hoe Pablo Escobar van een arme man in één van de machtigste en rijkste mannen van de wereld is veranderd. Respondent vijf noemt de aanpak van het personage ‘erg tof’ (Bijlage 6). Hij noemt het bewonderenswaardig in hoeverre Pablo Escobar informatie heeft over zijn vijanden. Respondent drie voelt niet alleen bewondering maar ook een vorm van aantrekkingskracht voor de macht van Pablo Escobar. Zo zegt respondent drie: *“Het is ook gewoon wel mannelijk daardoor en stoer en ook het hebben van een bepaalde sexappeal omdat hij gewoon zo machtig is. En het feit dat hij gewoon lak heeft aan alles. En zelf bepaalt hoe hij wil leven en wat hij wil doen en gewoon in die zin gewoon compleet onafhankelijk is. En dat hij zijn eigen wetten heeft. En dat is gewoon wel een heel erg machtig iets”*.

Zelf geven de respondenten dus aan dat bewondering voor de antiheld hebben. Ze zien het als iets leuks dat Pablo Escobar zo machtig is geworden. En vinden de wijze waarop fascinerend. Zo wordt Escobars lak aan regels als iets positiefs gezien. Dit zou kunnen komen doordat het in de serie aantrekkelijk wordt gemaakt voor de toeschouwer. Dit wordt ondersteund door de theorie van Smith die stelt dat sympathie voor een antiheld alleen kan ontstaan als er ook sprake is van positieve eigenschappen bij de antiheld (Smith, 1995).

De respondenten geven aan Pablo Escobar tot op zekere hoogte ook wel te begrijpen. Respondent drie stelt dat zolang Pablo Escobar vanuit zijn ratio handelt, dit te begrijpen is (Bijlage 4). Uit de antwoorden van de andere respondenten komt naar voren dat ze de acties van Pablo Escobar vanuit zijn standpunt wel kunnen begrijpen. Respondent vier stelt dat het

logisch is dat als je gezocht wordt door de overheid, je angst probeert te zaaien zodat ze je niet verlinken aan de overheid (Bijlage 5). Volgens de respondenten is dit een menselijke reactie op zijn situatie. Het feit dat de respondenten hem begrijpen geeft volgens Smith (1995) aan dat zij sympathie voor hem hebben.

Uit alle interviews is gebleken dat Pablo Escobar naast crimineel ook als familieman wordt gezien. De kant van Pablo Escobar als familieman maakt het personage volgens de respondenten menselijk. Dit zou kunnen leiden tot ontwikkeling van sympathie. Ook lijkt deze sympathie veroorzaakt te worden door de band die Pablo Escobar heeft met het volk van Medellin. Veel respondenten gebruiken dit namelijk als argument in hun verdediging voor het feit dat ze sympathiseren met Pablo Escobar. Zo zegt respondent twee dat er meer sympathie voor Pablo Escobar ontstond doordat ze hem leerde kennen als persoon. De menselijke kant van Pablo Escobar lijkt dus te leiden tot de ontwikkeling van sympathie voor de fictionele antiheld. Dit ondersteunt weer de theorie van Smith waarin hij stelt dat positieve eigenschappen van een antiheld er in eerste instantie voor zorgen dat toeschouwers zich kunnen identificeren met een protagonist en zo sympathie voor hem krijgen (1995). Respondent vier zegt overigens geen sympathie voor Pablo Escobar te voelen. Hij noemt hem 'laf' maar begrijpt de acties vanuit de situatie van Pablo Escobar wel. Maar zoals al eerder genoemd zou begrip een indicatie zijn voor sympathie.

Uit de diepte interviews komt naar voren dat niet alleen de verhaallijn van het personage van Pablo Escobar an sich, een reden voor de ontwikkeling van sympathie is. Ook de verhaallijn van DEA agenten Steve en Pegna is een reden voor de mannelijke respondenten om met Pablo Escobar te sympathiseren. De drie mannelijke respondenten zeggen geen sympathie voor de DEA agenten te hebben en hun verhaallijn saai te vinden. Zo antwoordt respondent vier op de vraag of hij de verhaallijn van Pablo Escobar leuker vindt dan de verhaallijn van de DEA met het volgende: *'Ja dat vond ik leuker, en dat deel van Steve met zijn vrouw en dat die vrouw dan gaat zeiken en naar huis gaat, dat interesseert me allemaal niet.'* Dit lijkt erop te duiden dat de mannelijke respondenten meer sympathie hebben voor een personage met een verhaallijn dat ruw en niet te emotioneel is. De vrouwelijke respondenten geven aan juist mee te voelen met de vrouw van Steve en hebben geen sympathie voor Steve omdat ze zijn keuzes niet begrijpen. Beide vrouwelijke respondenten snappen niet dat hij zijn familie op het spel zet om Pablo Escobar te pakken.

Dit lijkt erop te duiden dat de vrouwelijke respondenten meer sympathie hebben voor een personage die handelt uit liefde voor anderen.

Uit dit deel van de analyse is geprobeerd om de motivatie voor de ontwikkeling van sympathie voor Pablo Escobar duidelijk te maken. Uit de analyse zijn verschillende subthema's gebleken, namelijk: de fascinatie voor het onbekende; de fascinatie voor hetgeen het personage heeft bereikt; het begrip voor dit personage; het menselijke aspect van het personage en de invloed van andere verhaallijnen. Positieve eigenschappen van het personage zorgden er in eerste instantie dus voor dat respondenten een vorm van sympathie voor Pablo Escobar hadden (Smith, 1995). Dat de respondenten vanaf het begin van de serie al sympathie hadden voor Pablo Escobar zou de theorie kunnen ondersteunen waarin wordt gesteld dat toeschouwers plezier willen beleven aan een antiheld narratief en hiervoor hun morele grenzen willen verleggen Raney (2004, 2006). Wel geven zij aan dit tot op zekere hoogte te doen, dit zou dan dus betekenen dat er wel een limiet zit aan deze grenzen die door de toeschouwers worden gesteld.

Verandering van sympathie in antipathie door het narratief

Uit de analyse is gebleken dat er een keerpunt in de serie plaatsvindt waar het gevoel van sympathie van de respondenten omslaat naar antipathie. Alle respondenten geven aan dat het doden van onschuldige mensen voor hen het keerpunt was. Als er wordt gevraagd of ze het doden van criminelen dan niet erg vonden, is het grootste deel van de respondenten van mening dat ze dit tot op zekere hoogte niet erg vonden. Als Pablo Escobar hier volgens hen een goede reden voor had was dit te verantwoorden. Dit ondersteunt de theorie waarin wordt gesteld dat toeschouwers van een serie graag zien dat personages die volgens hen en niet deugen worden terechtgesteld (Vaage, 2015, p.12).

Drie respondenten geven aan dat ze dachten dat Pablo Escobar deze aanslagen pleegde omdat hij niet meer vanuit zijn ratio handelde maar vanuit zijn gevoel. Respondent drie zegt hierover het volgende: *“Het rationele stuk verliest hij hier een beetje. Hij maakt vanuit zijn gevoel beslissingen. En dan merk je dat hij inderdaad bomaanslagen pleegt en dat hij zoiets heeft van: ja het maakt me allemaal niet meer uit, ik maak iedereen kapot. Zijn doel is gewoon mensen doodmaken. En daar zit denk ik een fundamenteel verschil dan uiteindelijk in.”* (Bijlage 4). De respondenten geven aan dat hoe minder menselijk zijn gedrag is hoe

minder empathie zij voor hem voelen. Minder empathie betekent minder identificatie en dus wordt het moeilijk om sympathie op te brengen voor dit personage (Janicke & Raney, 2015).

De respondenten geven dan aan dat ze de dood van Pablo Escobar als jammer maar terecht beschouwden. Respondent één geeft aan dat hij het liefst had gewild dat de serie langer had geduurd, maar dat hij begrijpt dat het gebaseerd is op een waargebeurd verhaal en dat dit dus niet mogelijk was (Bijlage 2). Respondent drie was de enige respondent die de dood van Pablo Escobar niet terecht vond. Op de vraag over wat ze vond van de dood van Pablo Escobar antwoordde ze dat ze het erg sneu vond. Ze vond het kwalijk van de DEA om hem op zo'n manier te pakken (Bijlage 4). Toen hierna werd gevraagd of Pablo Escobar niet ook veel kwalijke dingen had gedaan, gaf ze aan dat dit vanuit zijn perspectief te begrijpen was en dus te verantwoorden was. Dit ondersteunt de theorie dat toeschouwers verwerpelijke acties van een personage zo graag goed willen keuren om zo zelf meer plezier uit de serie te halen (Raney, 2004; 2006).

Het feit dat deze respondent op een seksuele wijze was aangetrokken tot Pablo Escobar zou aan deze drang om in extremere mate zijn gedrag goed te keuren kunnen hebben bijgedragen.

Uit de diepte interviews komt ook naar voren dat er aan het einde van seizoen twee van de serie weer meer sprake is van sympathie voor Pablo Escobar. Twee respondenten geven aan dat hij na een tijdje weer vanuit zijn ratio handelt en zo probeert om op zijn gewoonlijke manier zijn macht te vergaren (Bijlage 2 & 3). Hier blijkt dus uit dat het handelen vanuit ratio in dit geval zorgt voor het ontstaan van meer sympathie.

De punten die hier naar voren komen zijn dat het keerpunt van sympathie in antipathie tot stand kwam toen de handelingen van de antiheld niet meer vanuit zijn perspectief werden begrepen door de toeschouwers. Hoewel de respondenten dus in eerste instantie hun grenzen verlegden om de antiheld leuk te vinden, lijkt er wel een limiet aan deze grenzen te zitten. Verder wordt er aangegeven dat hoe minder menselijk het personage wordt, hoe meer antipathie er voor hem ontstaat. Deze uitkomsten sluiten aan op de theorie van Murray Smith (1995). Hij stelt dat sympathie omslaat in antipathie wanneer de acties van het personage in kwestie niet meer begrepen kunnen worden door de toeschouwers van de serie.

Als de sympathie eenmaal is omgeslagen in antipathie lijkt er geen sprake meer te zijn van het feit dat toeschouwers hun morele grenzen zouden willen verleggen. Het personage kan hier alleen nog maar sympathie verwerven als hij daadwerkelijk goede dingen doet.

Moreel verwerpelijke acties worden niet meer toegejuicht door toeschouwers.

Invloed van fictionele aspect op mate van sympathie

Uit de analyse van de diepte interviews komt naar voren dat de scheidingslijn tussen non-fictie en fictie niet volledig duidelijk is voor de respondenten. De respondenten geven aan bewust te zijn van het feit dat de serie *Narcos* een dramatisering is van het oorspronkelijke verhaal van Pablo Escobar. Respondenten noemen de serie geromantiseerd en geven aan vooral het persoonlijk verhaal van Pablo Escobar niet als realistisch te beschouwen. Dit sluit aan op de theorie van Bill Nichols (2001) waarin hij stelt dat re-enactments nooit volledig als waarheid kunnen worden beschouwd. Wel wordt de DEA kant van het verhaal als realistisch gezien. Respondent drie geeft hiervoor als reden dat dit het geval is omdat informatie bij de DEA wordt opgeslagen (Bijlage 4).

Als er dus vanuit wordt gegaan dat er meer bekend is over een verhaal, nemen de respondenten dit sneller aan als de waarheid.

Toch geven de respondenten aan dat het non-fictionele materiaal ervoor zorgt dat het verhaal realistisch op hen overkomt. Ook versterkt het de antipathie of sympathie die er op dat moment voor Pablo Escobar gevoeld wordt. Zo zegt respondent één dat hij door het non-fictionele materiaal wat voorkwam in de serie zich realiseerde dat het om echte levens is gegaan (Bijlage 2). Hij geeft aan dat zijn gevoel van antipathie voor Pablo Escobar hierdoor groter werd. Er zou dus gesteld kunnen worden dat waar volledig fictieve series de morele grenzen oneindig lijken te zijn, er bij op waarheid gebaseerde series een limiet aan deze grenzen. Naast het polariserend effect van sympathie of antipathie zorgt het non-fictionele aspect ook voor het versterken van het gevoel van fascinatie voor Pablo Escobar. Zo stelt respondent vier dat hij het intrigerend vindt om te zien hoe een persoon als Pablo Escobar werkt (Bijlage 5). Het is interessant hoe het iemand lukt om buiten de regels te leven. Respondent één voegt hieraan toe dat hij door zijn geringe voorkennis vaak niet wist wat hij wel en niet moest geloven in de serie. Het documentatiemateriaal zorgde volgens hem voor extra bevestiging van het waargebeurde verhaal (Bijlage 2). De serie werd dus realistischer bevonden door het non-fictionele aspect.

Op de vraag of er door de serie sympathie ontstaat voor de echte persoon Pablo Escobar, lijkt het antwoord positief te zijn. Hoewel niet alle respondenten letterlijk zeggen

dat ze het personage in de serie als de non-fictionele persoon zien lijkt dit wel door te schemeren in hun manier van praten. Ze praten over Pablo Escobar alsof ze de echte persoon kennen en benoemen niet één keer dat het hier zou gaan om Pablo Escobar als fictief personage. Dit zou betekenen dat hun mening over het personage in de serie ook hun mening is over de persoon Pablo Escobar.

Uit bovenstaande komt naar voren dat de serie geloofwaardig en realistisch overkomt op de respondenten, door het non-fictionele aspect van de serie. Hoewel de respondenten hebben aangegeven de serie te beschouwen als een geromantiseerde versie van de werkelijkheid, beschouwen zij het personage 'Pablo Escobar' als de echte persoon. Het besef van het gebruik van fictieve aspecten in de serie doet dus niet af aan in hoeverre de serie als waarheid wordt beschouwd. Deze reactie sluit aan op de reactie die Bill Nichols (2001) noemt als het gaat om gedramatiseerde documentaires. Ook al zijn niet alle beelden, non-fictieve beelden, toch wordt de serie in zijn geheel wel gezien als een representatie van de werkelijkheid. Door de non-fictionele beelden realiseerden de respondenten steeds weer dat het echt gebeurd is. Dit zorgde voor een polariserend effect, voor zowel sympathie als antipathie. Ook zorgden de non-fictionele beelden voor een fascinatie voor de echte persoon Pablo Escobar.

Conclusie & Discussie

In dit onderzoek is geprobeerd een antwoord te geven op de volgende onderzoeksvraag: "Op welke manier spelen de opbouw van het narratief en het non-fictieve aspect van een serie een rol in de ontwikkeling van sympathie voor een antiheld". Aan de hand van de theorie die is besproken en de uitkomsten de analyse zal de onderzoeksvraag in dit deel worden beantwoord.

Uit de analyse van de diepte-interviews met de respondenten over de serie *Narcos* is gebleken dat de opbouw van het narratief een grote rol speelt in de ontwikkeling van sympathie voor een fictionele antiheld. Dit was niet wat er werd verwacht naar aanleiding van het onderzoek van Kaufman en Libby (2012). De verwachting was dat doordat de belastende informatie over de antiheld al bekend was, dit zou leiden tot minder sympathie voor de antiheld vanaf het begin af aan. Dit lijkt niet het geval te zijn, juist door de opbouw van het narratief lijkt er een mogelijkheid te worden gecreëerd om sympathie te ontwikkelen voor de antiheld. Zo wordt in de serie langdurig de tijd genomen om het personage menselijk

neer te zetten; de cultstatus te bevestigen; het fascinerende van een voor de toeschouwer onbekende wereld aan te wakkeren; en de fascinatie voor de macht van het personage aan te wakkeren. Deze profielschets zorgt ervoor dat de toeschouwer in eerste instantie makkelijk kan sympathiseren met de fictieve antiheld. Door deze eigenschappen van het personage op een aantrekkelijke manier te tonen wordt het volgens Smith (1995) makkelijk voor een toeschouwer om met een personage te identificeren en zo sympathie voor dit personage te voelen. Een crimineel personage dat alleen maar in een negatief daglicht wordt geplaatst in een serie vergaart volgens Smith namelijk geen sympathie van toeschouwers. Aangezien er uit de analyse blijkt dat toeschouwers de antiheld in eerste instantie ook begrepen, betekent dit dat het aantrekkelijk maken van de antiheld heeft geleid tot het gewenste resultaat, namelijk sympathie. De acties zijn overigens door de toeschouwers te verantwoorden mits ze leiden tot het uiteindelijk doel van de antiheld en als hier een logische redenatie achter zit. Later in het narratief komt dan ook een omslag naar antipathie bij de toeschouwer doordat er voor het gevoel van de toeschouwers geen zichtbare redenatie meer achter de acties van de antiheld schuilt. Ze begrijpen hem niet meer en dus verliest hij de sympathie van de toeschouwers van de serie (Smith, 1995).

Je zou dus uiteindelijk kunnen stellen dat er in de serie wel gebruik gemaakt is van vertraagde ontknoping van belastende informatie. Hoewel deze belastende informatie in principe al bekend was bij de toeschouwer werd deze aan het begin van het narratief op een meer aantrekkelijke manier aan de toeschouwer getoond. Hoewel de ontknoping van belastende informatie in het onderzoek van Kaufman en Libby (2012) wel wordt geaccepteerd wordt de ontknoping van extra belastende informatie in de serie *Narcos* niet door de toeschouwers geaccepteerd. Een verklaring hiervoor zou het non-fictionele aspect van de serie kunnen zijn.

Het non-fictionele aspect van de serie lijkt namelijk het gevoel op te wekken dat de serie realistisch is. Dit lijkt te zorgen voor een polariserend effect tussen sympathie en antipathie. De non-fictionele beelden werken voor de toeschouwer bevestigend in zowel positieve als negatieve zin. Hoewel de non-fictionele beelden waarin gruweldaden worden getoond in het begin van het narratief geen aanleiding lijken te geven voor enige ontwikkeling van antipathie ten opzichte van de antiheld, lijkt dit juist versterkend te werken wanneer de omslag van sympathie naar antipathie bij de toeschouwer is gemaakt. Waar uit het onderzoek van Janicke en Ryer (2015) blijkt hoe slechter de fictieve antiheld wordt hoe

sympathieker ze hem vinden, blijkt dat er in de serie *Narcos* een grens zit aan hoe slecht het personage mag zijn in de ogen van de toeschouwers. De drang van toeschouwers om hun morele grenzen te verleggen om zo meer plezier te beleven aan een antiheld narratief (Raney, 2004; 2006), lijkt in series waar de antiheld is gebaseerd op een non-fictief persoon een limiet te hebben. Het moraal besef van toeschouwers lijkt door het non-fictieve aspect sterker te worden aangewakkerd dan bij volledig fictionele mediateksten. Niet alleen heeft het non-fictionele aspect een confronterende werking op de toeschouwers, het zorgt er ook voor dat de toeschouwers het personage Pablo Escobar en de persoon Pablo Escobar als één iemand zien. Hierdoor vinden de toeschouwers het lastig om fictionele beelden van non-fictionele beelden te onderscheiden waardoor het polariserend effect van de non-fictionele beelden lijkt door te slaan in de fictionele beelden.

Aangezien er in dit onderzoek gebruik is gemaakt van een selecte steekproef kunnen de uitkomsten niet worden gegeneraliseerd. Het zou dus interessant kunnen zijn om het polariserende effect van het non-fictionele aspect verder te onderzoeken. Het non-fictionele aspect lijkt er namelijk voor te zorgen dat het moraal besef van de toeschouwers terugkomt. Dit zou positief zijn als het aankomt op de invloed van sympathie voor antihelden op de toeschouwers zelf. Mensen zouden dan dus alleen sympathie voor criminelen hebben als het een fictieve wereld betreft. Dit zou dus verder onderzocht kunnen worden aan de hand van grootschaliger onderzoek, dan is er de mogelijkheid om te generaliseren.

Een volgende vraag die naar voren komt uit dit onderzoek is dat waarom de serie *Narcos* dan toch zo populair is als er uiteindelijk geen sympathie meer bestaat voor de antiheld. Wanneer dit niet meer het geval is, moet er dus nog een andere oorzaak zijn die het succes van criminele personages in series verklaart. Eventuele verklaringen die hiervoor uit dit onderzoek zijn gekomen zijn de interesse van mensen in onderwerpen die onbekend voor ze zijn. Ook het historische aspect van de serie leek hier aan mee te werken. Kwalitatief onderzoek toegespitst op deze twee aspecten zou dit kunnen ophelderen.

Een opmerkelijke uitkomst van het onderzoek blijkt ook nog geschikt te zijn voor vervolgonderzoek. Vrouwelijke respondenten waren namelijk gevoeliger voor verhaallijnen waar sprake was van meer emotie dan de mannelijke respondenten. Het zou dan ook interessant zijn om in een vervolgonderzoek te kijken naar of het polariserend effect van non-

fictionele beelden een sterker effect heeft op vrouwen dan op mannen. Hierover zouden uitspraken kunnen worden gedaan bij het uitvoeren van een grootschaliger onderzoek.

In het onderzoek is het polariserend effect van het non-fictionele aspect van de serie *Narcos* pas te laat ontdekt. Hierdoor waren de topics in de topic-list hier niet genoeg op toegespitst. Als dit wel het geval was geweest, kon er in dit onderzoek nog dieper in zijn gegaan om dit aspect. Als er tussen het afnemen van de interviews door al sprake was geweest van zelfreflectie, had dit kunnen worden voorkomen. Verder was de doelgroep van het onderzoek een specifieke doelgroep. De respondenten waren allemaal tussen de twintig en dertig jaar. Als er mensen van latere leeftijd aan het onderzoek mee hadden gedaan, zou de uitkomst van het onderzoek anders kunnen zijn. Deze respondenten zouden de invloed van Pablo Escobar in de jaren '90 bewust hebben meegemaakt. Dit zou van invloed kunnen zijn geweest op de ontwikkeling van sympathie voor Pablo Escobar tijdens de serie *Narcos*.

Literatuurlijst

Baarda, D. B., De Goede, M. P. M., & Teunissen, J. (2005). Basisboek kwalitatief onderzoek: Handleiding voor het opzetten en uitvoeren van kwalitatief onderzoek. Groningen: Stenfert Kroese. 225-257 & 314-339.

Bandura, A. 1991. Social cognitive theory of moral thought and action. In W. M. Kurtines & J. L. Gewirtz (Eds.), *Handbook of moral behavior and development: Theory, research and applications* (Vol. 1, pp. 45–129). Hillsdale, NJ: Erlbaum.

Busselle, R., & Bilandzic, H. (2008). Fictionality and perceived realism in experiencing stories: A model of narrative comprehension and engagement. *Communication Theory*, 18, 255–280.

Cohen, J., & Tall-Or, N. (in press). *Identifying the antecedents of identification: character, text and audience*. Hakemulder et al. (Ed.). Narrative absorption.

Giles, D. (2003). What is parasocial interaction? In *Media psychology* (pp. 188- 197).

Glaser, B. G., & Strauss, A. L. (1967). *The discovery of grounded theory: Strategies for qualitative research*. Chicago: Aldine Pub. Co.

Janicke, S. H., & Raney, A. A. (2015). Exploring the role of identification and moral disengagement in the enjoyment of an antihero television series. *Communications*, 40(4), 485–495.

Kaufman, G., & Libby, L. (2012). Changing Beliefs and Behavior Through Experience-Taking. In *Journal of Personality and Social Psychology* (pp. 1-19).

Krakowiak, K. M., & Tsay, M. 2011. The role of moral disengagement in the enjoyment of real and fictional characters. *International Journal of Arts and Technology*, 4, 90–101.

Krakowiak, K., & Tsay-Vogel, M. 2013. What makes characters' bad behaviors acceptable? The effects of character motivation and outcome on perceptions, character liking, and moral disengagement. *Mass Communication & Society*, 16, 179–199.

Morrell, J. (2008). *Bullies, Bastards And Bitches: How To Write The Bad Guys Of Fiction*. Cincinnati: Writer's Digest Books.

Nichols, B. (2001) *Introduction to Documentary*, Bloomington, IN, Indiana University Press.

Raney, A. A. 2004. Expanding disposition theory: Reconsidering character liking, moral evaluations, and enjoyment. *Communication Theory*, 14, 348–369.

Raney, A. A. 2006. The psychology of disposition-based theories of media enjoyment. In J. Bryant & P. Vorderer (Eds.), *Psychology of entertainment* (pp. 137–150). Mahwah, NJ: Erlbaum.

Raney, A. A., Schmid, H., Niemann, J., & Ellensohn, M. 2009. *Testing affective disposition*

theory: A comparison of the enjoyment of hero and antihero narratives. Paper presented at the annual meeting of the International Communication Association, Chicago, IL, May 2009.

Slater, M. D., Johnson, B. K., Cohen, J., Comello, M. L. G., & Ewoldsen, D. R. (2014). Temporarily expanding the boundaries of the self: Motivations for entering the story world and implications for narrative effects. *Journal of Communication, 64*(3), 439-455.

Smith, M. (1995) *Engaging characters: fiction, emotion and the cinema.* Oxford: Oxford University Press.

Tsay, M., & Krakowiak, K. M. 2011. The impact of perceived character similarity and identification on moral disengagement. *International Journal of Arts and Technology, 4*, 102–110.

Vaage, M. B. (2015) *The Antihero in American Television.* London: Taylor and Francis Group.

Bijlage 1

Topiclist

Respondent verwelkomen, vertellen dat het interview enkel gebruikt wordt als data voor mijn BA scriptie, toestemming vragen voor het opnemen van het interview zodat ik het gesprek kan analyseren.

Topic 1 = Interesse in Narcos en andere soortgelijke series

- Wat trok je aan in de serie Narcos? Welke aspecten? En waarom?
- Welke andere soortgelijke series heb je gekeken?
- Wat vond je hieraan interessant?
- Lijkt Narcos op een manier op deze series? (bijvoorbeeld The Sopranos) Op welke manier?
- Is het een realistische weergave van de werkelijkheid volgens jou? En waarom?

Topic 2 = Voorkennis Pablo Escobar

- Wat was je mening over Pablo Escobar voordat je de serie Narcos begon te kijken?
- Heb je na, tijdens of voor de serie informatie opgezocht over de echte Pablo Escobar? Waarom vond je dit interessant?
- Veranderde je beeld van Pablo Escobar toen je deze informatie op zocht?

Topic 3 = Vorming van mening over Pablo tijdens de serie door narratief

- Wat was het eerste gevoel dat je hebt gevormd bij Pablo Escobar in de serie?
- Op welke punten sloeg dit gevoel om?
- Werd dit gevoel sterker of minder sterk wanneer er echte documentatie van Pablo Escobar

werd getoond? Werd hier misbruik van gemaakt?

- Op welke momenten voelde je een vorm van sympathie bij Pablo?
- Als er een vorm van sympathie was voor Pablo, bedacht je je dan nog steeds dat het een waargebeurd verhaal was?
- Op welke momenten in de serie zag je Pablo Escobar als een zware crimineel?
- Hoe veranderden deze momenten je mening over Pablo Escobar?
- Welke verschillende kanten heeft Pablo Escobar in de serie?
- Hoe wordt Pablo Escobar gerepresenteerd in de serie Narcos? Denk je dat dit een goede representatie was van hoe Pablo Escobar in het echt is geweest?
- Wat vond je van de familie van Pablo Escobar? Maakte je hier soms zorgen om?
- Wat vond je van de mensen waarmee Pablo Escobar zich omringde in de serie? Had Pablo Escobar hier een bepaalde invloed op of zij juist op Pablo?
- Wat vind je van de acties die Pablo Escobar steeds uithaalt? Zoals zijn ontsnapping uit de gevangenis en het steeds omkopen van de politie?
- Waarom vind je dit ondanks het feit dat het ethisch niet verantwoord is, toch op een bepaald moment cool?
- Ging je jezelf identificeren met Pablo waardoor je uiteindelijk een vorm van sympathie voor hem kreeg?

Topic 4 = Invloed van andere personages op mening over Pablo Escobar in de serie

- Naast de kant van Pablo Escobar, zie je ook de kant van de DEA-agenten Javier en Steven
- Wat was je mening over hen?
- Hoopte je in dat de DEA-agenten zouden slagen in het pakken van Pablo Escobar?
- Hoe voelde je als Pablo Escobar zorgde dat de DEA-agenten iets overkwam?
- Maakte je, je zorgen om de vrouw en het kind van Steve? Wat deed dit met je mening over Pablo Escobar?
- Hoe zorgde de verhaallijn van Steve en Javier volgens jou ervoor dat het verhaal van Pablo Escobar tastbaarder werd? Vond je dit überhaupt?
- In de serie is de voice over van Steve te horen, wat vond je hiervan?

Topic 5 = Uiteindelijk gevoel bij Pablo Escobar

- Wat is het gevoel dat je nu bij Pablo Escobar hebt?
- Wat voelde je toen Pablo Escobar dood ging in de serie?
- Waarom voelde je dit?
- Na de serie Narcos is Pablo Escobar best wel gehyped, zo heb je bijvoorbeeld het feestje Pablo Discobar. Wat vind je hiervan? Capturing Pablo

Topic 6 = Ethiek

- In de serie is er sprake van veel gewelddadige scènes, wat vond je hiervan?
- Pablo Escobar gaat in de serie letterlijk over lijken om zijn coke imperium te behouden, kun je dit vanuit zijn positie begrijpen? En waarom?

Bijlage 2:

Interview 1

I = Interviewer

R = Respondent

I: Hallo Rutger

R: Hoi

I: Ehm zoals je misschien weet doe ik mijn bachelorscriptie over de serie Narcos.

R: Uhu

I: Als het goed is heb je de serie Narcos gekeken.

R: Ja dat klopt.

I: Oke ehm hoezo, o ja is het goed als ik dit allemaal opneem en dat ik het dan analyseer, het wordt alleen voor mijn eigen onderzoek gebruikt.

R: Ja prima

I: Fijn, ehmm hoezo ben jij Narcos gaan kijken? Wat trok je aan in de serie?

R: Ehmm nou sowieso had ik al van veel mensen gehoord dat het een goede serie was, van mensen uit mijn omgeving die vaak dezelfde soort series kijken als ik. En ik hou er wel vaak van als er een beetje sensatie in de serie is en de drugs en de maffia en de criminaliteit die hier in voor kwamen dat sprak mij wel aan. Dat leek me wel boeiend.

I: En hoezo leek het jou, hoezo leken juist die aspecten van Narcos je boeiend?

R: Ehmm omdat ik het ehh idee had dat daardoor mijn aandacht er wel bij zou blijven dat het ehh iedere aflevering dat er wel wat gebeurt en dat het niet te traag gaat.

Van die series waar alleen maar in gepraat wordt daar haak ik vaak snel af omdat ik

- het te langzaam vindt gaan.
- I: En hoezo dan drugs en maffia?
- R: Ehmm ja dat is gewoon een beetje, ja dat zijn gewoon de wat meer onbesproken kanten denk ik in het dagelijks leven.
- I: Uhu
- R: En daardoor ehm zijn ze wat interessanter om daar dingen over te zien en te ja te zien hoe dat gaat denk ik .
- I: Omdat het een keer wat anders is?
- R: Ja.
- I: Heb je ook andere series gekeken die een soortgelijk zijn aan Narcos?
- R: Ehmm nou niet heel erg. Ik heb ehh ben begonnen met the sopranos, maar dat vond ik eigenlijk niet zo'n succes. En verder was het wel qua maffia ehm Arrow maar dat was zeg maar ik vond dit nog wel wat beter dan Arrow.
- I: Dit is ook natuurlijk gebaseerd op een waargebeurd verhaal..
- R: Ja klopt
- I: Hoe vond je dat, vond je dat aspect?
- R: Ehh nou dat vond ik het juist ook wel boeiend maken omdat daardoor ja daardoor krijg je ook vaak het idee dat het wel realistisch is. En bij andere series ja op een gegeven moment gebeuren er dingen waarvan ik denk ja ik vraag me af of dit wel echt had kunnen gebeuren. Misschien een beetje iets te ver gaat.
- I: Oke en ehmm denk je wel dat het een zeg maar wist je al dingen over het verhaal van Pablo Escobar?
- R: Ehmm niet zo heel veel, ik wist natuurlijk wel wie hij was en wat hij deed. Maar echt ja best wel globaal. Dus ik wist niet echt, ik had niet echt een beeld voor me van wat ik precies kon verwachten. Buiten dat het natuurlijk een man met veel macht was die slechte dingen had gedaan.
- I: Oke en ehmm wat ehh vond je van pablo escobar in de serie?
- R: Ehmm nou in de eerste paar afleveringen vond ik hem wel mwa leek hij me nog best wel een aardige man. Gewoon een normale familieman die aan handel deed. Wel af en toe al zeg maar als hij dan de grens over moest dat ik dacht van dat het een beetje ehh een beetje eh hoe zeg je dat overkwam alsof hij mensen een beetje intimideerde. Maar best wel prima.
- I: Uhu
- R: En ehh ja naarmate de serie vorderde had ik wel het idee dat toen hij steeds meer in die drugs terecht kwam dat hoe meer macht hoe hoe agressiever hij ook werd. En hoe minder goed hij daarin ehh realistisch kon blijven.
- I: En wat voor wat voor momenten waren dat dan?
- R: Nou op een gegeven moment dan gaat hij gewoon mensen, heb ik het idee, veel sneller vermoorden zonder dat er echt een goed motief voor is of voordat ze zichzelf hebben kunnen verdedigen.
- I: Ja
- R: En in het begin, nou ja in het begin is het nog niet zo'n agressieve man dat ie zomaar mensen vermoordt en als ie op een gegeven moment een beetje in die drugswereld zit.

I: Dat zit ie sowieso al toch?

R: Watte?

I: Hij zit toch sowieso al in die drugswereld?

R: Nou ja daar begon hij niet meer volgens mij dacht ik? Helemaal in het begin?

I: Ja

R: Was het gewoon transport van zwarte handel..

I: Oke ja

R: Maar op een gegeven moment heb je het idee, zeg maar, dan wordt ie natuurlijk een beetje in de gaten gehouden en dan ziet ie volgens mij geen andere weg voor zichzelf dan alleen maar ehm nog verder er in doorslaan.

I: En wat vond je dan.. zeg maar dus wat vind je dan tot welke hoogte is het nog vanuit zijn optiek een goed motief?

R: Nou ja tot het moment dat hij er alleen geld aan wil verdienen en als ie op een gegeven moment te pas en te onpas mensen gaat vermoorden waar ie het niet mee eens is. Op dat moment zie ik hem eigenlijk te ver gaan in mijn ogen.

I: Oke en ehm werd het gevoel dat ie te ver ging werd dat eh soms veranderde dit misschien als een ehh weer een stuk van hem van zijn persoonlijke verhaal? Wat vond je verder van hem zeg maar, buiten het feit dat hij veel mensen heeft vermoord?

R: Ehm nou ja als hij in zijn omgeving was van zijn vrienden en familie dan kwam hij best wel over als een aardige man..

I: Uhu

R: Die echt alles voor zijn familie over had. Maar zodra het daar iets buiten kwam was dat weer helemaal het tegenovergestelde. Daarom vond ik het ook zo gek eigenlijk dat zijn familie, zeg maar ik had het idee dat zij hem alleen maar als een positieve goede man zagen en zeg maar zijn kwade daden enzo niet echt erkenden of inzagen.

I: Oke, ehm maar heb je, je hebt dus wel een gevoel van sympathie voor hem gevoeld?

R: Ja jawel

I: Maar alleen helemaal in het begin als ik het goed begrijp.

R: Ja nou ja vooral inderdaad in het begin voordat hij echt begon met dat moorden en ehh ja het daarin doorslaan. Gewoon voor dat mensen zichzelf hebben kunnen verdedigen..

I: Maar bedoel je dan onschuldige mensen of bedoel je gewoon criminelen?

R: Nou ook in die criminele sector maar waarvan, waar hij aan twijfelde en als zij dan ehh zeiden van we hebben niks fout gedaan

I: Uhu

R: Dat eigenlijk niet uitmaakte wat zij antwoorden omdat ie toch al voor zichzelf een besluit had genomen dat ie ze ging vermoorden

I: Ja oke en wat vond je van de verhaallijn van steve en pegna? Zeg maar het wordt natuurlijk vanuit hun ehh perspectief verteld..

R: Uhu

I: En wat vond je , wat vond je daarvan? Wat vind je van hun personages?

- R: Ja ik vond dat ook best wel sterk omdat het ging zeg maar niet heel snel, zeg maar de progressie die zij boekten..
- I: Uhu
- R: En vaak in van dat soort of nou ja niet per se detectives, maar gewoon series waarbij dus de badguy de slechterik moet opzoeken gebeuren er dingen waarvan je denkt van ja dat is best wel onrealistisch dat je zo snel iemand op zo'n manier te pakken krijgt.
- I: Ja
- R: En het duurde hier best wel lang..
- I: Ja
- R: En dat kenmerkt natuurlijk ook wel omdat het gebaseerd is op een waargebeurd verhaal
- I: Uhu
- R: Maar dat maakt het ook wel sterk denk ik
- I: En als je ehh bijvoorbeeld ehh bijvoorbeeld volgens mij is het bij Steve het meest op zijn persoonlijk leven ook. Op een gegeven moment worden de, het kind, of het kind en die vriendin worden ook bedreigd of er is een beetje een dreigende sfeer.
- R: Uhu
- I: Ehmm was je dan, hoe, wat vond je daarvan? Zeg maar
- R: Nou ja ik vond het vooral bijzonder dat ik merkte dat ie er zo in opgezogen was dat hij er zo ingetrokken was..
- I: Steve?
- R: Ja Steve
- I: uhu
- R: Dat ie ondanks dat dat gebeurde dat ie niet dacht van nou kies ik voor de veiligheid ofzo of voor mn familie maar dat ie gewoon continu dacht van ik moet hier wel mee doorgaan. Op een gegeven moment vertrekt zij volgens mij weer terug naar Amerika
- I: uhu
- R: En dan denkt hij van ik blijf hier wel achter want ik wil wil gewoon Pablo Escobar te pakken krijgen.
- I: En had je dan meer zeg maar kon je daarmee had je daardoor juist het gevoel dat je verder af ging staan van dat personage?
- R: Ja, ja ik denk het eigenlijk wel. Want nou ja je kan niet zeggen hoe je in zo'n situatie zou handelen maar zeg maar het maakt het natuurlijk ook weer een stukje onmenselijker als je gewoon kiest voor het gevaar opzoeken in plaats van je familie beschermen.
- I: Ja, terwijl alles wat pablo escobar doet, buiten dan zijn familieband om
- R: Uhu
- I: is natuurlijk iets wat niet, ook niet iets is waar je je mee zeg maar, of zou je de dingen die hij heeft gedaan, sommige dingen wel snappen vanuit zijn situatie?
- R: Ja ja opzich wel, want ik snap wel hij heeft op een gegeven moment natuurlijk het gevoel dat ie niet meer terug kan. Er zit alleen maar continu de dreigen dat hij als hij bekend of er aan toegeeft dat hij in de gevangenis belandt. En daardoor blijft ie natuurlijk con, ja dat lijkt me dan weer best wel wat menselijk. Want dan drijf je maar

- door dan blijf je maar doorgaan. Dan zie geen weg terug en dan maak je het alleen maar erger volgens mij .
- I: Oke en ehmm wat vond je ervan dat Pablo Escobar werd gepakt en wat vond je ervan toen hij uiteindelijk overleed?
- R: Ehmm ja ik vond het toch best wel plotseling. Ja niet per se plotseling want ze zaten al best wel een tijdje vlak bij hem in de buurt.
- I: Uhu
- R: Maar het was toch ineens dat ik dacht van ja er zal nog wel een addertje onder het gras zitten waardoor die toch net ontkomt.
- I: Uhu
- R: Wat natuurlijk heel vaak gebeurt. En toen was het een beetje, niet eens zo'n hele heldhaftige manier waarop hij gepakt werd.
- I: Ja
- R: En toen dacht ik eerst van nou ja is dit het nou? Maar toen dacht ik aan de andere kant nou ja het is natuurlijk gewoon een normale manier hoe het zou normaal zou gaan.
- I: En dat vond je dan wel begrijpelijk?
- R: Best wel
- I: Vond je het eh jammer?
- R: Ehh ja, ja tuurlijk, eh ja ik denk het wel, ja tuurlijk als je een serie kijkt waar je eh waar je helemaal in zit en die je heel interessant vindt wil je natuurlijk dat het zolang mogelijk doorgaat. Maar aan de andere kant dacht ik ook van ja, ik snap ook wel weer, het moet ook niet uitgemolken worden. Of erger gemaakt worden dan dat het is.
- I: Uhu oke dus je zou wel zeggen dat dit een realistisch, voor jouw gevoel een realistische weergave was van hoe het is gegaan?
- R: Ja
- I: Ehmm wat vond je van de documentatie die is gebruikt in de serie? Dus op een gegeven moment zie je ook steeds echte beelden toch?
- R: Uhu, ja ik vond dat wel eh wel goed. Want daardoor had ik, zeg maar af en toe vraag je je natuurlijk af want het is gebaseerd op een waargebeurd verhaal maar dan denk je ook van wat is want er zullen vast ook wel dingen aangedikt zijn of een beetje verzonnen
- I: Uhu
- R: Dat weet ik niet zeker, maar dan is het wel handig.. Want op een gegeven moment gaat hij bijvoorbeeld met de guerrilla's daaro samenwerken
- I: Ja
- R: En dan vraag ik me af van ja in hoeverre gebeurt dat, is dat echt gebeurd of.. Want zoveel wist ik nou ook niet van eh wat er in werkelijkheid is gebeurd of hoe hij leefde. Dus dan is het wel goed om van die beelden te zien, van die bombardementen en eh die campagnes die hij dan voerde toen hij voor de politiek wilde gaan. Dat je gewoon bevestiging krijgt van dat dat daadwerkelijk is gebeurd.
- I: Dan heb je wel het gevoel dat het echt is?
- R: Ja

I: Ja dat is waar. Ehmm ehmm even kijken hoor.. Zijn er verder nog veel dingen die je er over kwijt wil?

R: Ehm even denken..

I: O ja ehmm wat vond je van de acties die Pablo Escobar steeds uithaalt? Dus bijvoorbeeld dat ie steeds, dat ie toch weer weet te ontsnappen of dat ie toch mensen op de 1 of andere manier weet om te kopen..

R: Ja dat vond ik ook heel bijzonder en ook een beetje fascinerend dat het dus gewoon dat het dus echt zo gaat, dat je gewoon zo weinig grip op hebt of zo weinig macht over zeg maar als niet Pablo Escobar zijnde

I: Uhu

R: Dat ie je altijd wel weet te vinden.

I: Uhu

R: En dat je moeilijk kunt onderduiken omdat ie overal wel weer lijntjes heeft lopen of mensen onder druk zet of corrupt, zeg maar dat daardoor het hele land op een gegeven moment corrupt wordt, dat hij zoveel macht heeft. Dat ook al willen mensen er niet aan meewerken, dat ie gewoon zegt van dat ie de hele familie pakt waardoor mensen uiteindelijk toch wel meewerken.

I: Ja

R: Met ja dat ie daardoor gewoon continu de rest te slim af is

I: En vond je dit, vond je dit op een bepaalde manier wel..

R: Ja dat vond ik, ik vond dat heel boeiend of en

I: Bewonderenswaardig ook of meer fascinerend?

R: Ehm nou ja vooral fascinerend maar ook op een bepaalde manier bewonderenswaardig, dat je zo ver daarin kunt gaan. En ook mensen daarin zover weet te krijgen..

I: Ja en dus op een gegeven moment in de serie is hij inderdaad super machtig. Lijkt het alsof niemand hem kan krijgen en dan zou je dat dan die momenten als | fascinerend en bewonderenswaardig..

R: ja ja

I: En als hij dan op een gegeven moment weer wat ehmm, op een gegeven moment wordt hij in de serie wordt hij dus gepakt en dan wordt hij een beetje in het nauw gedreven en dan..

R: Ja maar dan heb ik ook het idee dat ie dan dat ie dan ook een stuk milder wordt op een gegeven moment dan maakt het hem allemaal niet meer zoveel uit..

I: Uhu

R: En ik vraag me dan ook wel eens af of dat dan ook een beetje geromantiseerd is of dat dat echt zo is gegaan

I: Want hoezo vraag je je dat af?

R: Nou ja omdat hij natuurlijk continu een hele harde man is en op een gegeven moment lijkt het een beetje alsof hij overal wel vrede mee heeft. En dat hij denkt van ja ik vind het ook wel prima als hij doet veel minder moeite om niet meer gepakt te worden.

I: Zag je dit een beetje als een ehh nou ja laten we niet zeggen held maar iemand die je toch wel een beetje bewonderd die dan.. beetje vergane glorie?

R: Ja iemand die ja inderdaad die over zijn hoogtepunt heen is en die het allemaal wel welletjes vindt.

I: En vond je dit zonde of vond je dit goed?

R: Ehmm op nou ja qua serie gezien vond ik het zonde

I: Uhu

R: Want ik dacht van nou ja je had van mij nog wel effe wat langer door mogen gaan en nog effe wat meer sensatie mogen schoppen.

I: Uhu

R: Want ik zat er natuurlijk vol in. Maar eh ja ethisch gezien gewoon als ik kijk naar wat ik normaal vindt, denk ik natuurlijk het is goed dat die man eindelijk ehh gepakt is. Het is natuurlijk heel idioot ehh wat hij daadwerkelijk allemaal heeft gedaan. Ook als je die beelden dan zag dus, die echte beelden die soms voorkwamen..

I: Uhu

R: Dat je allemaal mensen ziet die allemaal dood zijn en afgevoerd worden

I: Uhu

R: Dan denk ik toch wel ja dat is toch echt ongelooflijk dat het zo heeft kunnen plaatsvinden. Ook de politie die zo allemaal afgeslacht wordt.

I: Ja dus eigenlijk maakt de echte documentatie.. maakt het voor jou dat je wel, dat het je ethisch, zeg maar je moraal..

R: Ja dan wordt je er wel bewust van dat je denkt ja het is een hele vette serie maar het is toch wel heel bizar dat iemand dat daadwerkelijk heeft gedaan.

I: Ja en wat vind je er dan van dat zeg maar nu nadat die serie is geweest, dat het best wel gehyped wordt. Je hebt bijvoorbeeld Pablo Discobar en allemaal andere feestjes en zelfs volgens mij super veel merchandising.

R: Uhu

I: Met dat.. Wat vind je daar dan van?

R: Ja ik vind dat helemaal niet zo heel heel erg, ik ik vind dat best wel ook begrijpelijk. Want ik denk dat zeker met feestjes dan probeer je altijd thema's te zoeken

I: Uhu

R: Die actueel zijn en die populair zijn eh qua onderwerp

I: Uhu

R: En nou ja al dat dan op dit moment zo is, dan vind ik dat nou ja wel een beetje logisch dat dat gebeurt. Ik zie daar niet de ernst van in.

I: Oke oke en ehh heb je tijdens de serie of na de serie nog extra informatie, achtergrondinformatie over wat er nou echt is gebeurd opgezocht of heb je je daar verder niet meer bezig gehouden?

R: nee ik heb me daar eigenlijk helemaal niet meer zo veel in verdiept.

I: Dus het historisch aspect van de serie trok je dan minder dan de , het sensatie..

R: Ja

I: ..gedeelte in de serie

R: Ja ik moet ook wel zeggen dat het 1 van de weinige series is.. Dat ik vooral vaak series heb gekeken die best wel oppervlakkig waren. En dit is wel een serie die zeg maar meer dan alleen sensatie is, ook eentje die niet te ver doorgedreven is. Wat ik ook heel goed vond, juist een beetje van beide.

- I: Uhu, en als je een kant zou kiezen in de serie met wie je het meest, zeg maar zou jij je meer sympathiseren met Pablo Escobar of zou je je meer sympathiseren met de DEA? Los van.. Of nou ja nee niet los van..
- R: Ehm nou ja in het eerste deel zeker in het eerste kwart nog wel met Pablo Escobar
- I: Uhu
- R: Ennn nou ja aan het einde van seizoen 1, of ik weet niet precies, maar gewoon zeker over de helft, zeker wel met Steve. Op een gegeven moment is het wel een beetje klaar met de sympathie voor hem, Escobar.
- I: Ook nog aan het einde? Als hij dus inderdaad
- R: Nou ja op een gegeven moment als ie dus weer wat een wat gevoeliger man wordt en wat fatsoenlijker gaat leven
- I: Uhu
- R: Dan dan komt het wel veel meer over weer als een mens, enn dan heb ik dus ook wel weer, begint die sympathie wel weer wat terug te komen. Maar ja dan dan heb ik het idee dat hij er zelf ook wat meer vrede mee heeft. Dus dan dan ligt dat wat meer in het midden.
- I: Ja
- R: Maar ik hoopte natuurlijk, ik hoopte nog wel nog steeds dat ze hem een keer zouden pakken.
- I: Omdat ie zoveel, omdat het gewoon een zware..
- R: Ja en omdat je er ook een een einde aan wilt
- I: Ja, oke ehmm verder nog opmerkingen?
- R: Ehh nou ja ik vind het ook best wel indrukwekkend dat hij ook zoveel van het volk aanhang kreeg terwijl je eigenlijk wel weet dat ie eh heel veel foute dingen doet maar dat ie zeg maar ikke als zijnde nu hier, maar dat het volk dat heel anders zag of nou ja misschien niet anders zag maar wel anders ervaarde
- I: Uhu
- R: En hoe hij daar zo op in wist te spelen dat ie daar ook zoveel macht onder het volk kreeg dat ook het volk zoveel voor hem over had om voor hem te doen.
- I: Uhu
- R: Dat vond ik ook best wel bizar
- I: En dat ie zelf inderdaad op een gegeven moment ook op tv komt en gewoon
- R: Ja en dat als politie in die wijken rijdt of wat dan ook dat eh gewoon de losse burger nog steeds gewoon voor Pablo Escobar zou kiezen dan voor de eh politie, zeg maar voor
- I: Uhu maar snapte je dat wel?
- R: Ja ja ik snapte dat wel, ja dat is ook iets waarvan ik ook denk van, dat is dus iets eh hoe noemde jij dat.. Ik zei toen ik het fascinerend vond, zei jij?
- I: Bewonderenswaardig
- R: Ja dat vond ik bewonderenswaardig want daar weet hij gewoon heel slim het zwakke volk te helpen waardoor ja natuurlijk krijgt hij dan daardoor meer sympathie dan voor de overheid.
- I: Uhu
- R: Omdat de overheid natuurlijk meer het midden kiest en de zwakkeren niet zoveel laat

- merken dat ze ook iets voor hen willen doen.
- I: En dan ehh, ja en op een gegeven moment slaat dat natuurlijk ook om als hij dus onschuldige mensen..
- R: Ja ja
- I: probeert te vermoorden of vermoordt.. Ik wilde nog iets vragen maar ik weet het niet meer. Oke dankjewel voor dit interview.
- R: Alsjeblieft

Bijlage 3

Interview 2

I = Interviewer

R = Respondent

- I: Hallo Rianne, dit interview gaat over Narcos en het wordt alleen gebruikt voor mijn onderzoek dus er wordt verder niks met de data gedaan. Is het goed als we dit gesprek opnemen en dat ik het daarna analyseer?
- R: Ja dat is goed. Geen probleem.
- I: Oke dus als ik het goed heb begrepen heb jij de serie narcos gezien?
- R: Ja dat klopt ongeveer een jaar geleden heb ik het gezien.
- I: Een jaar geleden, en wat trok je aan in de serie narcos?
- R: Ehm nou ja ik had er eerst van te voren al veel over gehoord. Andere mensen die het gekeken hadden die het aanraden om het een keer te kijken.
- I: Eh ja
- R: En eh ik vind het ook altijd wel interessant als een serie gebaseerd is op de werkelijkheid en op iets dat echt gebeurd is.
- I: Ja
- R: Dus ehh ja en sowieso ook series over criminaliteit, drugshandel etcetera vind ik ook altijd wel interessant.
- I: Oke en wat trekt je aan in dat soort series?
- R: Ja ik denk eigenlijk vooral omdat het een wereld is waar normaal je zelf helemaal niet middenin in zit. Want echt die criminele circuit en ehh ja het geeft toch een weergave van hoe zou het zijn. En je weet ja zelf sta ik daar in het dagelijks leven helemaal

- buiten dus dat een beetje denk ik.
- I: Oke eh en vond je het bij Narcos dat het zeg maar een ehh realistische weergave was?
- R: Ehh
- I: Van?
- R: Ja ik denk dat het ehh ik kreeg wel het idee dat het wel redelijk gebaseerd was op de werkelijkheid. En dat er ook omdat die personages ehh ook echt de namen hebben van mensen die echt bestaan hebben en ehh ik zag laatst ook dat er een evenement was waar ook die pegna en die andere dude, die ehh, hoe heet ie ook alweer?
- I: Steve
- R: Ja die Steve die detectives dat ze ehh ook gingen vertellen over hoe het echt in die tijd er aan toe ging.
- I: Die echte mensen zeg maar?
- R: Ja dat is in ehh geloof in paradiso geweest? Dat heeft Jora m'n huisgenootje, die heeft daar ehh dat evenement georganiseerd. Zal ik je wel laten zien.
- I: O wat vet!
- R: Ja ik denk, ik vind ja tuurlijk zijn er wel dingen in van waar je denkt nou dat zou wel een beetje in scène zijn gezet en een beetje overdreven. Het blijft natuurlijk wel een serie. Dus ehh..
- I: Want het is wel redelijk gehyped..
- R: Ja precies precies dat heb ik ook wel het idee. Maar eh ja die combinatie van werkelijkheid en ook overdrijven dat vond ik wel leuk.
- I: Ja oke en ehh over pablo escobar, één van de hoofdpersonages uit de serie, wist je van tevoren al dat hij een grote crimineel was?
- R: Ja, ja voordat ik die serie gezien had ja wist ik natuurlijk wel het is een grote drugsbaron die heeft ontzettend veel mensen vermoord en die heeft het hele land in handen gehad. Eh ja voordat je die serie ging kijken dacht je gelijk oké dit is de badguy en net als dat je een film kijkt of een serie dan is het altijd wel duidelijk dit is de goede kant dit is de slechterik.
- I: Ja
- R: Maar op het moment dat je de serie echt gaat kijken krijg je meteen ook wel een kijkje in zijn dagelijks leven ehh leer je ook zijn vrouw kennen en zijn kinderen en dan gaat het ook uiteindelijk wel twee kanten op. Want op een gegeven moment als hij dan achtervolgd wordt dan krijg je ook best wel het idee van o shit eigenlijk wil ik helemaal niet dat hij gepakt wordt.
- I: Ja precies en dat komt denk je doordat je steeds die zachte..
- R: Ja
- I: ..zachte kant van hem ziet?
- R: Ja en omdat je hem ook echt leert kennen als persoon dat je ehh ja hij hij krijgt hij heeft natuurlijk ook en hele bepaalde manier van mensen overtuigen en tegen mensen praten. Hij was ergens ook een soort van, wilde hij zich voordoen als een soort Robin Hood. Want hij wilde ook voor de arme mensen uit Medellin. Uit een dorp waar hij zelf vandaan kwam.
- I: Ja met dat geld

R: Wilde hij ook helpen als ze ziek waren en ehh ja dat deelde, dan deelde hij zijn eigen geld ook uit. Dus daar kreeg ik ook wel sympathie voor hem

I: Ja

R: Maar daarnaast ook omdat je hem persoonlijk leert kennen en dat je ook ziet dat hij maar een mens is met zijn angsten en zn eigen liefdes en zn gevoelens.

I: Ja en wat vond je dan van de momenten dat hij bijvoorbeeld ehh weet je nog die scene dat ie ie in dat vliegtuig? Dat ie dan iemand met ehh één jongen op het vliegtuig zet en dan ontploft het vliegtuig.

R: Ja ja ja.

I: Zonder dat die jongen dat weet

R: Ja

I: Zeg maar wat vind je van dat soort scènes of van alle moorden die..

R: Ja het heeft inderdaad twee kanten. Ze laten hem natuurlijk ook heel erg zien als een schurk en als een slechterik. En op een gegeven moment is ie natuurlijk ook wel super overmoedig. Want dan denkt hij, hij laat iedereen zomaar zichzelf opofferen zonder dat ze dat zelf in de gaten hebben en ehh dan denkt hij ook dat hij nog kan winnen terwijl ze hem heel erg op de hielen zitten. En dan denk ik wel van oke hij is wel echt een schurk.

I: Ja

R: Maar ehh ja dat heeft inderdaad twee kanten. Op zo'n moment als ie als ie inderdaad ehh mensen in de ehh mensen laat ontploffen of als hij de regering of de politie heel erg aan het bedreigen is terwijl hij weet dat daar ook gezinnen achter zitten. En dat ie die drugs hebt. Net als helemaal in het begin dat je ook ziet dat ie ehh allerlei ehh dat ie gewoon de lokale politie als ie nog een klein smokkelhandel tje heeft dat ie dan mensen ook al bedreigd. Zo van o wil je geen geld voor je zieke moeder? eh ander krijg je een kogel. Dus..

I: Ja

R: Ja hij is een soort van vredelievend maar eigenlijk ook echt helemaal niet.

I: nee precies en was het dan, want die andere hoofdpersonages Steve en Pegna?

R: Uhu

I: Ehh wat vond je zeg maar had je ook sympathie voor die karakters?

R: Ja zeker zeker

I: En als er iets zeg maar met hen gebeurde, want op een gegeven moment wordt ook die familie van Steve volgens mij een beetje bedreigd?

R: Uhu

I: Dan was je, stond je dan meer achter..

R: Ja dan stond ik zeker wel meer achter de kant van de agenten want zij ehh ja zij deden in principe gewoon hun werk en zij moesten criminaliteit bestrijden en ehh zoals van die van Steve werd ook zijn vriendin heel erg verdrietig en die ging weer naar huis en die bleef weer bij hem. Zij leefde toch meer in angst, nou ja niet meer in angst.. Ik denk ze hadden allebei natuurlijk hun angst maar ehh ehh Pablo en zijn familie wisten dat ze bezig waren met dingen die eigenlijk niet door de beugel konden. Dus zij hadden toch mijn empathie minder verdient ofzo uiteindelijk voelde ik wel meer empathie..

I: Ja
R: Voor de agenten
I: Omdat het van pablo zijn eigen beslissing was om zijn familie..
R: Ja
I: Zo in dingetjes te zetten. Oke ehmm
R: Ja want die agenten gingen natuurlijk wel voor het goede zeg maar..
I: Ja dat is waar, en ehh hoopte je dat ze dan uiteindelijk zouden slagen in het vangen van Pablo Escobar of?
R: Ja ja het was ook wel een beetje dat je van te voren wel weet dat ie dat ie dood zou gaan zeg maar..
I: Ja
R: Dus dat zag je dat zag ik al wel aankomen. Maar.. vlak voordat dat gebeurde en ze gingen maar van huis naar huis vluchten. Had ik toch wel het idee van o shit nou gaan die kinderen dood en die vrouw. Wat gaat er allemaal met ze gebeuren. Dus ik had dan wel medelijden met ze maar ik hoopte dan wel inderdaad dat ze gepakt zouden worden want..
I: Ja
R: Het duurde ja, het was toch de gerechtigheid die ik daar in voelde denk ik.
I: Ja precies en wat vanuit je zelf ook gewoon wat ethisch verantwoord is.
R: Ja precies, hij was gewoon slecht hij moest er voor boeten. En ehh ja hij had ook zoveel mensen zomaar laten moorden dus waarom zou hij het verdienen om te overleven.. In principe eigenlijk niet.
I: Ja
R: Ik vond ook niet dat hij moest overleden, overleven aan het eind.
I: Ja maar was het dan ook dat je steeds meer naar het einde toe minder sympathie voor hem had?
R: Ehh..
I: Omdat hij steeds..
R: Ja aan het begin had ik eigenlijk geen empathie voor hem en toen ik toen je zijn familie leerde kennen. En dat je merkte dat het eigenlijk toch wel heel zielig was en dat ze steeds meer moesten vluchten en dat ze nergens thuis waren. Toen kreeg je meer empathie voor hem maar naarmate hij zeg maar steeds meer achter nagejaagd werd en dat ie zelf ook zo overmoedig werd dat ie zomaar alles er voor op wilde geven. En dat ie ook ehh haar broer, de broer van zijn vrouw er bij ging betrekken. Toen dacht ik ook van: jo gast dit is je eigen familie en die zet je ook zomaar op het spel. En ehh toen werd het inderdaad wel steeds minder, die empathie.
I: Ja
R: Dus toen hij dood ging was ik ook wel oke
I: Was je niet heel verdrietig? Haha. Ehhm en wat vind je zeg maar want we hadden het er net over dat er dan een eh evenement georganiseerd met die Pegna en die Steve?
R: Ja
I: En je hebt ook feestjes als Pablo Escobar.. dit en dat. Het wordt best wel, het wordt bijna gezien als iets leuks, Pablo Escobar

R: Ja

I: Ehh waarom denk je dat dat mensen trekt? Of waarom zou jou dat trekken?

R: Ehh ja ik denk dat het toch altijd.. Het is net zoiets als ehh ik denk ehh bijvoorbeeld Dexter of ehh hoe heet het ehh Breaking Bad. Dat gaat ook over mensen die dingen doen in het criminele circuit die niet door de beugel kunnen. Dexter moordt. Maar hij moordt moordenaars, maar dat doet hij niet via de politie maar dat doet hij zelf.

I: Ja

R: En ehh Breaking Bad ehh zijn twee drugsdealers die meth maken maar dat komt doordat ie ehh omdat ie kanker heeft en dat ie daar geld voor nodig heeft.

I: Ja

R: Dus ehh ergens denk ik dat het een soort van, dat het thema drugs mensen trekt en dat ze daarom die series ehh best wel gehyped worden en ook omdat het een stukje geschiedenis is wat op zo'n mooie manier.. Het is mooi gefilmd, het zit mooi in elkaar.

Ja daar wordt het denk ik populair door, door die combinatie van dingen.

I: Want het inderdaad waar het in verschilt, is dat dit een waargebeurd verhaal is

R: Ja ja precies

I: Maar je denkt juist dat het mensen trekt omdat het mensen trekt omdat het ook een deel geschiedenisles is eigenlijk?

R: Ja bij Narcos wel ja, en wat het wat het bij alledrie die series is is dat het gewoon altijd het criminele circuit en het onbekende van bepaalde series wat je niet in het dagelijks leven normaal meemaakt. Maar wat een totaal andere wereld is. Dat dat het ook heel populair maakt.

I: Ja ja dat is ook wel zo

R: En de uiteenzetting van de karakters denk ik dat ook belangrijk zijn, is dat je dat je dus echt in ze gaat geloven. En dat je dus meer van ze leert kennen daardoor blijf je ook kijken omdat je wil weten hoe het ehh hoe het de karakters ehh vergaat.

I: Ja

R: En dat je wil weten hoe het afloopt en er wordt gewoon goed geschetst. Ja

I: Ja qua profielschets?

R: Ja

I: Ja dat is waar

I: Ehh en wat vond je van de vele gewelddadige scenes? in de serie? Omdat het zeg maar, je ziet sommige ehh echte documentatie ook? Dus bijvoorbeeld van die krantenartikels of van die filmpjes. Ehhm zeg maar kreeg je dan weer even het gevoel van o ja dit is allemaal echt gebeurd?

R: Ja

I: Dus dan..

R: Ja precies, ja was best wel heftig hoor want ehh je moest, ik moet eerlijk zeggen dat ik er niet zo veel van wist en toen ik dan die serie zag dat ik echt dacht van wauw hij heeft echt gewoon zoveel mensen ehh bang gemaakt ook bijvoorbeeld in die ehh die onder dwang in zo'n drugskartel aan het werk waren ergens midden in de woestijn. Maar ook families uitmoorden. Maar ook op de politiek zoveel druk zetten dat ie zichzelf verkiesbaar stelde en dat ie de mensen zo op zo'n manier kon laten

nadenken van ehh.

I: En vond je dat dus aan de ene kant misschien niet bewonderenswaardig maar meer gewoon..

R: ehh bizar, ehh shockerend..

I: Ja shockerend en dus ook interessant?

R: Ja

I: Zeg maar van het personage

R: Ja dat is denk ik ook een beetje zoals een ramptoerist. Als er echt iets naars gebeurd dan heeft het altijd heel veel impact. Ik weet niet maar als ik de bijvoorbeeld de geschiedenis over de tweede wereldoorlog

I: Ja

R: Omdat het hier in de buurt gebeurd is en ehh hier in de omgeving en omdat het echt gebeurd is. Zeg maar omdat er zulke nare dingen gebeuren op de één of andere manier trekt dat ook weer.

I: Ja

R: Omdat het zo ongelofelijk is dat dat heeft kunnen gebeuren

I: Ja

R: En dat is in die serie ook heel erg

I: Ja precies, en dan probeer je misschien ook gewoon omdat het zo heftig is allemaal, probeer je misschien ook het menselijke in hem te vinden?

R: Ja, ja precies

I: Waardoor je..

R: Ja want uiteindelijk is ie ook gewoon vader en ook zoon want zijn moeder was ook heel erg gek op hem en z'n kinderen en hij wilde voor hen allemaal ook gewoon het beste.

I: Ja

R: Dus als ze dan bij het zwembad lagen of wat dan ook.. Dus ehh

I: Oke

R: En als hij verraden werd dan dacht je toch ergens wel van nee dat meen je niet, die of die verraadt hem. Terwijl eigenlijk zijn het allemaal slechte kerels zeg maar.

I: Ja precies ehmm ik denk dat we er wel ongeveer doorheen zijn.

I: Oke tot slot heb ik nog een paar vragen: oke ehm doordat Pablo zo'n familie kant had, had je dan ook dat je jezelf ging identificeren met Pablo?

R: Ja

I: Zeg maar het gevoel had dat je hem kende?

R: Ja ja zeker, juist inderdaad doordat je die personages zo van dichtbij zag en ik weet niet meer precies. Het is alweer een tijdje geleden dat ik het heb gezien maar dat zoontje had bepaalde karaktereigenschappen. Die was een beetje, een beetje bang-ig en die was een beetje sullig. Maar hij werd wel heel erg trots gemaakt door zijn vader. En dat dochtertje had ook haar eigen dingetje, hij was helemaal lyrisch van haar dat ze zo knap was en doordat je hen ook ziet en die moeder ook met die mooie jurken. Daar krijg je toch wel echt het gevoel van ohh ohh wat naar dit gezien en dan en ja je leert ze toch inderdaad kennen en als ik het dan een week niet gezien had. Dan ging je ook wel, ik keek het dan met mijn ex maar dan zei ik ook wel

- eens van ohh hoe het zou nu verder gaan met haar en haar. Weet je wel?
- I: Ja
- R: Dus het is ook wel echt dat je die personages helemaal leert kennen, dat je meegaat leven en gaat nadenken van hee wat zou er met ze gaan gebeuren. Dus
- I: Ok, thank you!

Bijlage 4

Interview 3

I = Interviewer

R = Respondent

- I: Hallo, welkom, ehm, ik ga mijn scriptie doen over Narcos. En ik heb gehoord dat jij Narco
- I: Hoezo ben je Narcos gaan kijken?
- R: Ehhh ik ben eigenlijk in het eerste seizoen ben ik begonnen, samen met mijn man want die keek het, en op een gegeven moment ben ik afgehaakt omdat ik in het begin het verhaal afgemaakt, omdat ik in het begin het verhaal iets te traag vond gaan en ik er nog niet zo'n goed gevoel bij had en ik bleef gewoon niet hangen. En vanaf het tweede seizoen ben ik weer aangehaakt en vanaf toen was ik echt helemaal eigenlijk hooked van Narcos. En ehm ja dus zodoende dat ik ben gaan kijken en toen wilde ik gewoon iedere aflevering achter elkaar blijven kijken, ik vond het gewoon echt ja supergaaf.
- I: Wat vond je er gaaf aan?
- R: Nou in het tweede seizoen gaat het ook over de val eigenlijk van Pablo Escobar en wat er allemaal aan vooraf is gegaan. En dat is eigenlijk het moment waarop hij dus inderdaad veel meer iemand is die ook, hoe moet ik dat zeggen. Hij is niet meer god, hij kan niet meer alles maken. Maar ook hij is een persoon, en ook hij is kwetsbaar en ook hij is degene die ook geraakt kan worden. En dat vind ik wel, dat vond ik heel

erg interessant en heel erg boeiend. Zeker om het conflict wat het op een gegeven met zich gaat brengen, voor mij als kijker, voor mij het gevoel dat ik op een gegeven moment niet wil dat hij gepakt gaat worden. Hij moet slimmer zijn, hij moet het niet doen, dat dat gevoel er bij komt kijken. En tegelijkertijd dat je ook weer ziet wat hij wel nog steeds aan moorden pleegt. Maar daar tegenover staat dat je hem ook ziet in een kwetsbare kant en in een kwetsbare omgeving. En ja dat vond ik eigenlijk wel heel erg boeiend in dat tweede stuk.

I: Omdat het eigenlijk een persoon is waar je normaal gesproken ver vanaf zou staan omdat het een zware crimineel is?

R: Ja normaal zou ik daar weet je als je me zwart wit zou vragen van vind je dat mensen die een moord hebben gepleegd eerder uit de gevangenis ofzo mogen komen dan ben ik heel stellig om te zeggen ja nee dat kan niet en als je een moord pleegt ga je echt te ver, dan moet je levenslang, en dan verdien je niks meer. Terwijl je als je het aan het kijken bent, dan krijg je daar een heel ander gevoel bij. En dat ja dat vind ik wel heel apart.

I: Vanuit jezelf zeg maar?

R: Ja vanuit mezelf ja en dat ik op de bank kan zitten en kan denken van nee nee nee ik hoop dat ie niet gepakt wordt en dat ie nog kan vluchten. En dat ie nog een leven kan hebben met zijn familie en hij geeft er ook heel veel om. En die familie verdient het ook niet, die verdienen ook om een man te hebben van wie die houdt. En dat zijn vrouw zij een man heeft van wie die houdt en dat ie bij haar blijft. En die kinderen ook dat zij een vader hebben die bij hun blijft. Vooral dat stukje is dan heel erg dat je niet wil, of ik, dat ik denk van dat moet niet uit elkaar vallen.

I: Ja dus vooral dat familiedeel van hem?

R: Ja want dat is eigenlijk het enige wat, ja het enige echte kwetsbare wat daar in voorkomt. Want ook de mensen om hem heen die voor hem werken, daar heeft hij ook geen liefdevolle relatie mee.

I: Want als het aan hem lag dan zou hij die ook gewoon vermoorden.

R: Ja ja

I: Dat klopt. En het feit dat het allemaal waargebeurd is, dus het is niet zoals in Breaking Bad heb je dan bijvoorbeeld hij is en ehmm nog iets, dat is fictie, en dan is het allemaal cool blablabla maar dit is allemaal echt gebeurd. Als je de serie kijkt besef je dat dan?

R: Ehmm nee ja ik weet dat het echt is gebeurd maar ehm ik weet niet of ik daar tijdens het kijken, ja je ziet wel tussendoor ook gewoon shots en foto's van wat er in het echt gebeurde, dus dat maakt het wel realistischer. Maar ik ben er niet heel erg bewust van geweest dat het echt was. Ik heb wel in die zin een bepaalde in die zin dat het echt was. Dat ik op een gegeven moment ben gaan ging opzoeken welke drugsbarons zijn er nu, wat speelt er nu daar dus dat ik daar wel meer achtergrondinformatie ben gaan opzoeken. Ook van hoe zag hij eruit met zijn familie van vroeger en kinderen. Dus ja dat stukje ja, daar ben ik dan wel mee bezig geweest.

I: Dus het historische en bijna beetje documentaire achtige is wel interessant voor jou?

R: Ja dat vind ik wel heel leuk, ja ja want dat is ook op een gegeven moment ehmm op

internet staan ook allemaal krantenartikels van rond die tijd van wat ze daar allemaal over schrijven. Dus ja dat vind ik wel heel erg boeiend, van hoe er toendertijd in de media mee om werd gegaan, ook in Nederland, want het was wereldwijd gewoon bekend.

I: En in hoeverre denk je dat de serie een realistisch beeld geeft van wat er echt is gebeurd en wat er in de serie wordt laten zien? Vond je dit geromantiseerd of vond je dat?

R: Ja misschien ehmm, ja misschien het ehmm, ja dat vind ik lastig. Ik denk dan altijd het verhaal van de familie, hoe dat dan wordt neergezet. Daar vraag ik me dan wel af, is dat allemaal zo gebeurd. En verder die andere onderdelen qua wat de CIA, en hoe heet die ook alweer, want de CIA was vooral voor die communisten

I: De DEA?

R: Ja de DEA, ehmm wat zij hebben gedaan dat vind ik realistischer omdat dat vaak ook iets wat wordt vastgelegd en wordt genotuleerd en gefotografeerd. En bewijs van sommige aanslagen, dat staat allemaal op papier, ligt dat vast. Dat deel denk ik daar kun je best wel veel op waarheid berusten. maar dat stukje dat bij hem gebeurd, binnen zijn huis, dat vraag ik me wel heel erg af. Dus je hebt op een gegeven moment wel dat hij, hij zit op een gegeven moment ook gevangen, Maar dan heeft hij zijn eigen gevangenis gebouwd. En daar hebben ze ook foto's van gemaakt van hoe zag dat er dan uit. Maar ik vraag me af van hoe de sfeer daar was, of dat inderdaad klopt, daar krijg je ook een hele gemoedelijk sfeer, hoe hij dan met de burgers is in Medillin, als hij daar komt en hoe ze met hem omgaan dat geloof ik dan weer wat meer omdat dat ook iets is wat ze vanuit de straat dan weer over hem vertellen. Ook zul je ook daar tegenstanders hebben wat misschien ook wel onderbelicht is in de serie.

I: Van wat er daar is gebeurd echt?

R: Ja en hoe het volk op hem reageert in Medillin, daar wordt hij ook een beetje als een god gezien en iemand die hen heeft gered. Maar ik vind de kant waarbij mensen hem niet steunen wordt niet heel erg belicht vind ik in de serie.

I: nou ja tot op zekere hoogte denk ik, op een gegeven moment heb je ook die bombardementen, die aanslagen die hij pleegt..

R: Ja dan is er wel een kantelpunt wel, maar dan nog vind ik niet dat je dat heel erg ziet vanuit de beelden ofzo dat ze hebben van mensen die daar heel erg tegen zijn. Ik weet niet of dat dan met krantenkoppen is of dat ze dan eh laten zien. Maar ik heb dat gevoel, dat gevoel heb ik niet. Dat gevoel vind ik minder aanwezig. Dus dat je eh dat het voornamelijk de mensen in medillin hem steunen en dat je minder de kant ziet dat je hem niet steunen. En na die bomaanslagen is het misschien wat meer maar dat vind ik niet heel erg duidelijk naar voren komen in dat je mensen ehmm , ik weet niet meer precies hoe die scènes gaan, zijn ze aan het protesteren of eh?

I: Ja

R: O ja dat zit er dan wel weer in, maar het is een kort stuk het is vind ik niet zo sterk als dat hij als god wordt gezien. Dus dat vind ik eerder dan onderbelicht dat stuk.

I: En ehm zou je zeggen dat je een bepaalde vorm van sympathie, zeg maar wat vond je van Pablo Escobar in de serie, vond je, sommige mensen zagen hem als een baas

- dat hij dit allemaal voor elkaar heeft gekregen.
- R: Ja ja ik vind het wel indrukwekkend en overweldigend. Ehmm ook wel ehm gewoon wel mannelijk daardoor en stoer en ook bepaalde sexappeal hebben omdat hij gewoon zo'n ja zo machtig is. En ehmm dat ie gewoon schijt heeft aan alles. En zelf bepaald hoe hij wil leven en wat hij wil doen en gewoon in die zin gewoon compleet onafhankelijk. En dat hij zijn eigen wetten heeft. En dat vind ik wel dat is gewoon wel heel erg machtig.
- I: Zou je zeggen dat je een vorm van bewondering hebt ook? Of meer fascinatie?
- R: Ehmm nou misschien ook wel een bepaalde vorm van bewondering, dat je dit zo weet je wel, voor elkaar kunt krijgen. Het is net als een soort van trump die nu president is. Dat is ook een soort van jeetje hoe je het als gewoon het is eigenlijk hoe je als persoon op aarde komt en eigenlijk nog niks speciaals bent tot iemand die heel veel hotels heeft en president wordt of iemand die de rijkste man ter wereld is met drugshandel dat je dat kunt bereiken en boven iedereen kunt uitstijgen ik denk dat dat bij iedereen gewoon bewonderenswaardig is. En dan maakt het niet uit of je iets heel goeds hebt gedaan of iets heel slechts hebt gedaan. Ja het is wel ongelooflijk dat je als 1 persoon zoiets kunt neerzetten.
- I: En ook dat je er mee weg komt tot op zekere hoogte, dat je het zo speelt
- R: Ja dat is het.
- I: Ja klopt, en dan ehmm op bepaalde momenten in de serie vinden sommige mensen dat hij te ver gaat had je dat ook en op welke momenten had je dat dan?
- R: nou wat ik merkte is dat hij , hij doet eigenlijk heel veel wel ook doordacht. Dus als er iets gebeurd is ie echt wel bezig over oke wat gebeurd er en wat is nu de slimste zet om te doen. maar op een gegeven moment gaat hij steeds meer vanuit zijn gevoel reageren. En ehmm gaat het rationele stuk verliest hij een beetje. En dan gaat hij vanuit zijn gevoel beslissingen maken. En dan merk je dat hij inderdaad bomaanslagen en dat hij zoiets heeft van ja het maakt me allemaal niet meer uit, ik maak iedereen kapot. En dan gaat hij dus ook voorbij aan de support vanuit de mensen uit medillin, die gaan dan ook tegen hem. Want ehh ja dat zijn onschuldige mensen zijn slachtoffer geworden. En dat ehh, wat was je vraag ook alweer want ik ben nu..
- I: Op welke momenten er voor jou een kantelpunt komt?
- R: Ja precies en dat is het kantelpunt en dan merk je dat hij heel erg op gevoel alles aan het aanpakken is ehmm en daar komt ook weer een kantelpunt in op het moment, maar dat is helemaal op het laatst, dan komt hij eigenlijk weer tot rust. Hij is en op gegeven moment rond gaan lopen, hij is zijn huis uitgegaan, waar hij ondergedoken zat. En dan komt hij op zo'n markt op zo'n plaza. En dan komt hij een vriend van hem tegen, van vroeger en die herkent hem . En dan hebben ze het er ergens over en dan zegt hij ook iets van: maar jij bent toch Pablo Escobar, in die trant. En dan komt hij weer terug thuis en dan heeft hij in 1 keer, beseft hij van oke wat moet ik gaan doen. En dat is weer een charmeoffensief starten en met de media gaan praten en laten zien wat eigenlijk de overheid allemaal doet om hem tegen te werken. Met communisten samen gaan werken om er voor te zorgen dat hij niks meer voorstelt. Hij wil laten zien dat hij eigenlijk ook niet meer zo heel erg groot is.

Dus waarom is er zo'n manhunt. En eigenlijk de middelen die in worden gezet om hem te pakken te krijgen dat wil hij dat de wereld gaat zien. Zodat mensen weer sympathie voor hem krijgen en dat is denk ik van dat is weer de Pablo Escobar die nadenkt over wat is slim. Wat moet ik nu gaan bereiken en welke mensen moet ik nu gaan beïnvloeden om waar te komen. En dat is weer een keerpunt alleen het is net te laat. Ik dacht nog als hij dat eerder had besloten en zich niet had laten leiden door zijn emotie maar rustig was gebleven. Dan was hij er uitgekomen dat had hij ergens wel weer een manier gevonden om in een ander land te kunnen gaan wonen of dat | ze hem daar een verblijf hadden aangeboden, ik denk het wel. Dus het stuk waar hij zich door emotie liet leiden is wel een kantelpunt geweest.

I: Dus het stuk waar hij zich door emotie liet leiden vond je hem dus ook een minder leuk personage of man?

R: Ehmm ja ik weet niet, ik weet niet of ik hem minder leuk vind. Maar er valt een bepaald iets weg. Die slimme die overal mee wegstrekt dat verdwijnt. Hij wordt daardoor heel erg, ook wel heel erg ehh nietig en minder bijzonder omdat hij misschien meer is zoals wij zijn. En niet meer iemand is die ehh ja die slimme doordachte persoon. Hij wordt wat meer menselijk. Hij wordt menselijk ja.

I: Dat vind je juist minder leuk of?

R: Nou niet minder leuk maar het is daardoor wel dat ik medelijden ook wel weer met hem kreeg. Maar ook dat je hem dus minder bewonderd. Hoezo doe je nou zo, dit is niet hoe je normaal doet en hoe je normaal bent. Dus het is niet dat ik hem minder interessant vond maar dat ik hem gewoon minder bewonder.

I: Je hebt dus wel als ik het zo hoor het gevoel dat je hem kent door de serie?

R: Ja dat gevoel krijg je ja, het gevoel dat je hem wel ergens kunt hem kunt begrijpen of ja, ik denk het wel.

I: Door de manier ook waarop ze het verhaal in beeld hebben gebracht?

R: Ja dat denk ik, ik heb ehmm met die dea officers daar heb ik niks mee qua personage. Die doen me niks, terwijl, hij ehh doet wel iets met je.

I: En ook ondanks dat Steve steeds de voice over doet?

R: O ja dat klopt ja.

I: Dus dan misschien eigenlijk, dat denk ik, dat ze in serie zeg maar bijna een beetje laten proberen om de kant van de dea te kiezen omdat je het verhaal wordt verteld aan de hand van..

R: Ja dat klopt.

I: Maar dat heeft op jou niet veel invloed gehad?

R: Nee eigenlijk helemaal niet nee

I: En als dan de vrouw van Steve een beetje wordt bedreigd, wat vond je daarvan? Had je daar minder sympathie voor dan voor de familie van Pablo Escobar?

R: Ehmmm ja dat is me niet zo bijgebleven als dat ik daar iets van ehh. Het enige wat ik daarvan vond is dat ik dacht van ja sukkel waarom ga je hier nou mee door, kies gewoon voor je gezin en ga gewoon lekker in Amerika wonen. Dan ben je volgens mij ook gelukkig. Weet je wel waarom moet je dit gaan doen en je leven op het spel zetten, je eigen leven en dat je eigen gezin. Dat vond ik wel ik vond het een domme keuze van hem om door te gaan op dat moment. Ehmm maar ja dat was het dan

- ook.
- I: Ja oke en ehmm hoe vond je het, want je hebt het helemaal gezien toch?
- R: Ja nou ja 1 dus niet maar 2 wel helemaal.
- I: En wat vond je ervan toen hij overleed?
- R: Ja sneu heel sneu ik vond eigenlijk dat je als zo'n groot man ehmm met ja met wat hij aanhad en in dat huis en op een dak. Een soort van doodgeschoten, dat vond ik wel een heel sneu einde. Dan denk ik van was je zo groot, eigenlijk word je op zo'n manier, niemand meer om je heen, iedereen is dood. En je familie zit ook ergens anders, dat dat je lot is. dat vind ik wel heel sneu. En ik vond het wel echt heel kwalijk hoe er daarna foto's werden genomen van zijn lichaam. Dat vind ik echt een, dat vind ik echt heel laag en heel onwaardig en mensonterend. Ik vind dat als je DEA of wie je ook bent, dat doe je niet.
- I: Maar ondanks dat hij zelf op een bepaalde manier mensonterend met andere mensen om is gegaan?
- R: Ja maar dat is ook gewoon mijn principe van je gaat niet om met mensen zoals je zelf ook niet behandeld wil worden. Ondanks dat iemand ehmm zo'n schoft is of zo slecht is.
- I: Maar dat geldt dan dus niet voor Pablo, voor hem zelf?
- R: Ja dat klopt ja maar ergens wordt dit zo zo neergezet met zoveel mensen er rondom heen en 1 iemand die dan ja die daar dan zo bij ligt, en dat je ook wel meer verwacht van een politiekorps. Daar horen ook andere standaarden bij, daar verwacht ik ook iets anders van.
- I: Ja dus eigenlijk omdat je het beeld van Pablo als crimineel hebt geaccepteerd en dat is gewoon waar hij voor kiest. Dus dan vind je eigenlijk dat de acties die hij uitvoert in zijn zeg maar in zijn personage te verantwoorden zijn?
- R: Ja ze zijn vanuit hem te verantwoorden. Al vind ik nog steeds dat je dat niet hoort te doen, maar vanuit zijn rol is dat ja past het ergens beter dan wanneer je dat als politie op zo'n manier doet.
- I: Ja dat is ook wel logisch denk ik omdat zo te zien. Uhm oke ik denk dat we al heel ver zijn. Ehmm ja wil je er eigenlijk nog dingen over zeggen?
- R: Ja nee ik weet niet zo goed, ik denk het niet. Ik vond het gewoon een hele bijzondere serie, ik weet niet precies of het de manier van filmen is maar gewoon dat je het gevoel krijgt dat je medelijden met iemand krijgt die eigenlijk hele slechte dingen heeft gedaan dat vind ik wel heel bijzonder. Dat je dat gevoel erbij krijgt. En dat vond ik ook wel het sterke aan de serie, en het leuke eraan. En ik heb seizoen 1 dus nog niet gezien, en die wil ik ook nog wel gaan kijken. maar ik ben benieuwd of ik in ehh in seizoen 1 was dat beeld anders voor mijn idee. Want ik heb volgens mij de eerste paar afleveringen gezien en dan is het wel veel sterker vanuit de DEA gefilmd die een crimineel willen gaan pakken. Terwijl in het tweede seizoen wordt het niet meer de crimineel maar krijg je eigenlijk een hele andere feel bij het geheel. Dus ik denk dat daar wel een sterk verschil tussen zit.
- I: Omdat hij meer als mens neer wordt gezet dan als crimineel?
- R: Ja en of dat dan is om het racen dat hij gaat doen of het potje voetballen in zijn eigen gevangenis of hoe hij dan met zijn familie. Ja ik heb seizoen 1 natuurlijk niet

- helemaal gezien.
- I: Ja dat zit daar ook wel redelijk in.
- R: Maar ik vond in het begin van seizoen 1 is het gewoon veel sterker vanuit de DEA die gaat vertellen waar hij mee bezig is. En dat richt zich veel meer op hen. En dan langzaam wordt die puzzel steeds groter en zie je steeds meer ehmm ja.
- I: En het feit dat het een serie is over Pablo Escobar, en dat veel mensen dit personage dat nu is neergezet van hem zien als Pablo Escobar hoe het echt was. Vind je dat, niet per se schandelijk, zo zou ik het niet zeggen. Maar het is natuurlijk best wel raar dat een serie er voor gezorgd dat een man die heel veel heeft gedaan, op zo'n manier neer wordt gezet. Of ben je het daar niet mee eens?
- R: Dat het niet goed is?
- I: Ja dat het niet ethisch..
- R: Nou hij wordt wel hij wordt wel ergens krijgt hij een soort van ehh cultstatus nu he?
- I: Ja
- R: Het is meer iemand volgens mij waarbij je, die, waar je een poster van op de muur. Het is meer een scarface achtig idee.
- I: Ja ook die feestjes, Pablo Escobar heb je nu ook.
- R: Ja dat is het nu meer, hij wordt een soort cultheld, van , waarbij je wat ik zei , ik weet niet is scarface was ook iemand toch?
- I: Weet ik niet zou heel goed kunnen
- R: Met die film, volgens mij was dat ook een daadwerkelijk iemand. Of che guevara volgens mij kun je daar ook over twifelen of wat hij deed goed was of slecht was. Daar zijn prints van mensen hangen foto's aan de muur. ik denk wel dat hij door de serie iemand is geworden waar je meer ergens meer waardering ofzo voor hebt gekregen. Meer status of ehh iemand wel om te bewonderen. Een soort coole vibe heeft hij nu om zich heen gekregen?
- I: En dat vind je niet ergelijk?
- R: Nee dat vind ik eigenlijk niet. Aan de ene kant is het misschien omdat het ehh zolang geleden is, ik vraag me, ik ben aan het bedenken, stel je hebt nu 1 of andere topgangster
- I: Je hebt nu bijvoorbeeld Holleeder
- R: Ja daar is ook een beetje hetzelfde bij gebeurd, dat is ook het vriendje van veel BN'ers, en in talkshows. en ehh. Ja ik denk ergens dat als je zo groot wordt als crimineel dan ga je ergens over een bepaalde grens. Een bepaalde grens dat je ja gewoon waardering voordat je zo veel kunt bereiken. Dat je zoveel macht hebt.
- I: Ja dus vanuit dat bekeken is het eigenlijk wel dus, nou ja logisch niet, maar dat het niet raar is dat er nu een serie over is. Ook omdat het verhaal misschien gewoon heel interessant is inderdaad.
- R: Ja ik denk het wel ja, maar dat is het, er is ergens en ik weet niet waar die grens ligt want als je bijvoorbeeld kijkt naar Hitler.
- I: Uhu
- R: Ja die is ook groot,
- I: Ja
- R: Die heeft heel veel macht gehad maar daar daar , die zal nooit als prent op je muur

- hangen. Dat is gewoon iets wat je niet doet. Maar ja hij heeft ook gewoon heel veel moorden gepleegd. En waar dan de grens is tussen je bent machtig en wel nog ergens een cultheld of gewoon niet, misschien ligt dat ook gewoon in zijn persoon.
- I: Ja en misschien ook inderdaad in zijn beredenering die erachter zit, ja bij Pablo was het niet dat hij opzettelijk..
- R: Nee klopt hij wilde niet mensen uitroeien, hij had gewoon een doel en als mensen in de weg stonden dan moesten ze weg maar dat was niet zijn eerste intentie. En ik denk dat daar weetje wel als we het daarover hebben denk ik ook dat daar het verschil zit. Het moment dat hij zijn bomaanslagen gaat doen, er is geen doel meer, het is gewoon zoveel mogelijk mensen gewoon raken. Zijn doel is gewoon mensen doodmaken. En daar zit denk ik een fundamenteel verschil dan uiteindelijk in.
- I: Ja dat denk ik ook
- R: Ja dus ehh, nou goed dat.
- I: Oke dankjewel heel erg bedankt ik denk dat ik er heel veel mee kan.
- R: Ja ik hoop dat je er iets aan hebt.
- I: Ja dat weet ik wel zeker. Ehhhhhhm...

Bijlage 5

Interview 4

I = Interviewer
R = Respondent

- I: Hallo ehm ik doe mijn bachelorscriptie over Narcos, de serie Narcos en ehm ik neem dit interview op en is het goed als ik dit opneem?
- R: Jazeker.
- I: En het analyseer, alleen voor mijn onderzoek?
- R: Ja ja is goed.
- I: Ehm als het goed is heb je de serie Narcos gekeken?
- R: Zeker
- I: Ehm waarom heb, waarom ben je begonnen met de serie? Waarom ben je hem gaan
kijken?
- R: Ehm omdat ik las dat het een beetje in de lijn ligt van series die ik eerder heb gekeken die ik leuk vond zoals breaking bad en the sopranos.
- I: Oke en welke aspecten van die series vind je dan interessant?
- R: Ik hou wel van het criminele en ehmm ja drugsgerelateerde zaken, mensen omkopen en beetje het het het.. de onderwereld van een samenleving. Dat vind ik leuk.
- I: Wat vind je daar, zeg maar wat trekt je daar..
- R: Omdat het iets is waar ik niks van weet en iets het is wel iets wat me trekt omdat.. je ziet daar nooit iets van het is wel.. althans in het dagelijks leven niet en dan wel.
- I: Uhu
- R: En ik weet niet hoe het werkt en ik ben wel benieuwd hoe het werkt omdat ik het ehh

omdat het ook niet aan regels gebonden is. Zeg maar iedereen leeft altijd heel netjes samen in de samenleving met wetten en regels. Maar zij vallen daar compleet buiten. Het is een hele kleine wereld in een in de normale wereld zeg maar.

- I: Ja oke ehmm en wat wist je over het verhaal van Pablo Escobar voordat je de serie begon te kijken?
- R: Ehmm nou ik wist natuurlijk dat hij een grote drugsbaas was uit Colombia. Ik wist dat ie veel mensen had doodgemaakt. En ik wist dat ie was omgekomen toen hij, ehh , dat de politie hem had neergeschoten. Dat ze hem wilden arresteren en dat hij toen wou vluchten en dat hij toen is neergeschoten. Maar voor de rest wist ik niks.
- I: Oke nou ja best wel veel toch?
- R: Nou ja , misschien meer dan gemiddeld. Maar ik wist niks over zijn familie en dat ie ehh president wilde worden wist ik ook niet.
- I: Oke en wat vond je van, van zeg maar vond je dat het verhaal Narcos realistisch was? Hoe zij het verhaal van Pablo Escobar hebben neergezet, vond je dat realistisch?
- R: Ehmm ik acht dat wel redelijk realistisch maar ik heb verder ook nooit ik heb ook verder niet een documentaire over hem gekeken ofzo. Of veel over hem gelezen, dus ik weet niet of dit het echt is. Maar ze gebruikten ook vrij veel archiefbeelden.
- I: Uhu
- R: Dus ik denk wel dat het aardig realistisch is. Maar het zal me niet verbazen als er wat dingen zijn weggelaten of juist zijn bijgehaald om het verhaal wat leuker te maken.
- I: Ja precies, maar het is wel, jouw beeld van pablo escobar, is dus eigenlijk gebaseerd op het personage..
- R: Ja
- I: Dat je kent uit de serie?
- R: Ja
- I: Het is wel hoe je hem ziet?
- R: Ja
- I: Oke en wat vind je van hem?
- R: Hoe bedoel je?
- I: Zeg maar wat vind je van de persoon Pablo Escobar? Vind je hem slecht of?
- R: Nou ja het is een psychopaat, die alles doet om zijn eigen macht te houden. Ehh ja en hij gaat echt over lijken als in als hij iemand niet meer vertrouwt dan maakt ie hem gewoon dood. Dat hoeft ie ook helemaal niet zeker te weten ofzo.
- I: Ja
- R: Ehmm behalve zijn familie, daar is hij wel een soort van aardig voor.
- I: Soort van aardig voor?
- R: Nou ja goed, ehmm die doet hij geen kwaad. Maar aan de andere kant kun je je afvragen hoe aardig je bent voor je familie als je je familie in die situatie manoeuvreert.
- I: Dat is zeker waar. En ehmm voelde je een vorm van sympathie voor pablo escobar?
- R: Nou niet echt sympathie maar het is wel intrigerend hoe zijn man werkt. Ehmm ja omdat hij dus eigenlijk nergens bang voor is. Hij schuwt geen enkel middel om te behalen wat hij wil. Waar heel veel mensen zouden denken van nou laten we dit niet

doen, dit is vrij onaardig. Denkt hij.. Nou bijvoorbeeld dat vliegtuig wat hij laat neerstorten.

I: Uhu

R: Dat is echt waanzinnig. Dat dat.. Maar dat is intrigerend hoe dan een mens werkt. Maar nee het is geen sympathie.

I: Geen sympathie

R: Nee

I: En was het wel dat zeg maar dingen, stukken in de serie waar je hem ehmmm waar je hem echt veracht? En delen in de serie waar je hem, waar je hem op een bepaalde manier wel kan begrijpen?

R: Ehmm verachten, ja jezus dan dan bijvoorbeeld met dat vliegtuig, dan denk je van dat kan echt niet haha.

I: Haha

R: Misschien een vrij, dat dekt de lading niet helemaal, nahh dat kun je echt niet maken haha. Ehmm ja er zijn heel veel momenten in die serie dat je, dat je ehh dat je het echt een lul vindt.

I: Ja

R: Dat ie mensen zonder reden dood maakt. Hij, hij ehh gaat vreemd. Wat ook best wel kut is.

I: Ja

R: Ergens wel begrijpelijk want het zijn knappe vrouwen dus ja. Ehmm wat was je andere vraag? Of ik hem veracht en of ik hem kan begrijpen?

I: Ja

R: Ehmm nou ja begrijpen, ja als je erop gebrand bent om je je positie te houden in die wereld. En dat er voor nodig is, dan begrijp ik wel dat je dat doet. Ik zou het alleen zelf niet doen.

I: Nee

R: Het is vanuit zijn stand, vanuit zijn oogpunt begrijpelijk. Zeg maar ik had allang gezegd nou ja weet je wat, ik ben super rijk geworden hierdoor. Jongens zoek het lekker uit, iemand anders noemt de boel maar over. Ik ga lekker met de, ik ga lekker op de bank liggen films kijken.

I: Haha

R: Maar vanuit.. Hij wil meer macht, hij wil president worden, hij wil dat hele land uit het slop halen. Althans dat zegt ie, maar..

I: Ja want het volk heeft op een gegeven moment wel een ehh vind hem wel..

R: Ja omdat hij mensen geld geeft.

I: Ja

R: En hij is een soort van held van het volk omdat wat ehh ik denk hij hij bevindt zich ook vaak tussen het volk. Je hebt ook een paar scènes en dan staat hij in één keer ergens bij een straat en dan geeft hij allemaal mensen geld en dan is ie ehh aardig voor mensen. Dat is allemaal om, dat is een hele basale reactie natuurlijk. O je bent arm en iemand geeft je geld, dan vind je diegene dus aardig.

I: Ja

R: Maar dan maakt het geen reet uit, het maakt je eigenlijk geen reet uit wat die vent

daarvoor doet. Je wilt gewoon dat geld hebben.

I: Ja

R: Dus het is ook heel makkelijk ergens om dat te bereiken.

I: Ja dat is waar.. Ehmm even denken wat vond je van de verhaallijn van ehh Pegna en ehh Steve?

R: Dat zijn die twee agenten toch?

I: Ja

R: Ja Steve is die Amerikaan?

I: Ja, die ook de het zeg maar de voice over doet.

R: Ja precies, ehmm ja.. Vond ik wel oke.

I: Vond je het deel van Pablo Escobar zelf interessanter?

R: Ja dat vond ik leuker, en dat dat dat deel van Steve met zijn vrouw en dat die vrouw dan gaat zeiken en naar huis gaat, dat interesseert me allemaal niet. Dat ehh, dat maakt me niet zoveel uit.

I: Haha

R: Haha ja ik snap wel dat ze dat doen, want het is leuk om meerdere verhaallijnen te hebben. En dan kun je dingen een beetje uitstellen

I: Ja

R: En dat snap ik wel, dat het misschien de spanningsboog van de serie ten goede komt. Maar het maakt mij niet zoveel uit persoonlijk.

I: Nee precies. Dus je vond ook niet dat als bijvoorbeeld wordt volgens mij dat kind van Steve en die vrouw, of die vrouw en dat kind worden ook een beetje bedreigd en worden in gevaar gebracht door wat Pablo Escobar aan het doen is.

R: Ja dan wordt het anders, want dan hoort het bij het verhaal.

I: Ja

R: Als in bij het grote geheel van dat het zijn persoonlijke leven ook beïnvloedt. Maar dat

hij ruzie heeft met zijn vrouw en dat ze daarheen zijn gekomen enzo dat ze eigenlijk naar huis wil want ze vindt het daar niet leuk. Ja dat maakt mij geen reet uit.

I: Nee ze moet gewoon haar mond houden.

R: Precies, mevrouw hoeft niet te werken. Mevrouw kan de hele dag met haar luie reet op de bank zitten. Kom op.

I: Haha kom op nou. Ehmm oke en ehh wat wilde ik nou nog meer vragen. Er was nog meer. Ehmm

R: Ja je had heel veel vragen opgeschreven, dit kan het nog niet zijn.

I: Nee dat klopt. Ja wat ehmm op een gegeven moment heeft Pablo Escobar zeg maar, eerst is hij nog redelijk een doel aan het nastreven en zeg maar alles wat hij doet is nog redelijk te begrijpen vanuit zijn visie..

R: Klopt

I: Maar op een gegeven moment in het tweede seizoen slaat hij een beetje door. Dan is hij, dat..

R: Ja in het begin wil hij, hij wil, eerst wordt hij gewoon een soort van dealer en hij wil de grootste worden en dat lukt allemaal en dat gaat goed. En dan heeft hij zijn organisatie redelijk op de rit.

I: Ja

R: En het tweede seizoen begint toch, dan dat hij uit die gevangenis komt..

I: Ja

R: En dan wat gebeurt er dan allemaal.. Is dat ook dat hij president wil worden?

I: Nee dat is al in het eerste seizoen want in het tweede seizoen wordt hij gezocht.

R: O ja

I: En dan ehmm raakt hij een beetje in de knel, en dan wordt hij gewoon dan gaat hij gewoon allemaal aanslagen plegen en dit en dat

R: Ja

I: En dan slaat het gewoon nergens meer op

R: Precies en dan is eigenlijk niemand zijn leven meer zeker

I: Nee

R: Ja

I: Ehm ja zeg maar wat vond je van hem toen? Want natuurlijk in het begin eh ziet het volk hem ook vooral als een beetje een god, gewoon weet je wel als hij dan komt aanlopen van : o my god it's Pablo Escobar..

R: Ja maar op een gegeven moment als je gezocht wordt. Want toen wilde de aut, wilde de regering ook nog wel met hem praten om een oplossing te maken.

I: Ja

R: En dan is ie naar die gevangenis gegaan.

I: Ja

R: Waar hij eigenlijk gewoon dat leven voortzette maar dan in een heel groot gebouw

I: Ja

R: Hij kon daar niet weg dat is het enige, maar op een gegeven moment als dan de autoriteiten zeggen van ja dat moment dat we je kunnen pakken, pakken we je. Dan moet je ehh ervoor zorgen, dan moet je angst zaaien.

I: Ja

R: Want dat dat snap ik wel, want ja anders kan je niet meer op straat lopen. Want iedereen weet wie je bent. En iedereen weet dat als ze jou, zeg maar als ze de gouden tip geven dus dan moet je ervoor zorgen dat niemand zijn leven meer zeker is en dat iedereen bang is voor je. Dus dan ga je gekke dingen doen.

I: Ja

R: Denk ik. ALthans kan ik me zo voorstellen. Als je die macht hebt.

I: Als je zo bent ja , ja dat is waar. En wat vond je dan van zeg maar realiseerde je je wel steeds dat het echt gebeurd is, en dat die man dus..

R: Ja ja ja daar heb ik vrij vaak bij stil gestaan. Wat ik, dat het ehh dat is ook wat het zo raar maakt. Dat het is niet eens heel erg lang geleden. Jaren 80..?

I: Ja jaren 80/90.

R: En dat is ook wat het leuk maakt omdat het ook in een tijd gebeurde dat wij al leefden maar dat het, het is zo anders en zo raar.

I: Ja

R: Dat een land en een man, dit dit, dat die man dit bereikt in zo'n land. Het is echt.. heel raar.

I: Maar vond je het, zeg maar zou je het wel, kunnen bewonderen? Dat hij uit zo'n.. uit

- helemaal niks.. zo groot is geworden en dat ie gewoon..
- R: Ehhh nou bewonderen, ik weet het niet, als je vanuit het niks zo groot wordt door honderden mensen dood te maken.
- I: Maar wel zeg maar hij heeft wel op de één of andere manier komt hij wel overal tussendoor en dit en dat. Het is een hele slimme man..
- R: Jazeker het is heel slim. Maar ja dat is niet ehh zeg maar Adolf Hitler was ook heel slim maar is ook niet een man om te bewonderen.
- I: Nee dat is zeker waar.
- R: En zeg maar er zijn talloze voorbeelden van dat soort mensen. Ehh die die aan de macht zijn gekomen en dat hebben gedaan door heel veel mensen dood te maken En die dat heel lang hebben gehouden ook door mensen die tegen hun waren gewoon allemaal dood te maken. Dat vind ik niet te bewonderen eigenlijk,
- I: Er zit wel.. Vind je wel dat er een verschil zit tussen Pablo Escobar en Hitler?
- R: Ja er zit wel een verschil tussen. Zeg maar Pablo Escobar heeft niet systematisch een volk uitgeroeid.
- I: Nee
- R: Maar , maar wel zodra je tegen hem bent ben je de lul. Als je maar, één onvertogen woord bij wijze van spreken en je bent dood. Dus alles moet wel zijn kant op staan en als dat niet het geval is ben je direct de lul. Zeg maar de, de, er wordt niet een RTL debat georganiseerd tussen de twee van jongens wat vind jij en wat vind jij?
- I: Hahaha, heel gek. En oke en wat vind je er als dus Pablo Escobar zeg maar gewoon echt een, een, het is gewoon echt een zware crimineel zeg jij..
- R: Uhu
- I: Er zijn nu allemaal er is best wel veel mer.. mer.. merchandising
- R: Ja
- I: En bijvoorbeeld feesten als Pablo Escobar, het wordt heel erg, het wordt bijna als iets super, door de serie..
- R: Dat is altijd al een beetje zo toch?
- I: Nou ja het is niet alsof we Hitler feesten organiseren..
- R: Nee maar Pablo Escobar dat eh dat eh.. Nou ja het is niet voor niets dat ik al wel iets over hem wist. Zeg maar er zijn ongetwijfeld veel grotere of even grote drugscriminelen waar wij niks van weten maar hij heeft iets bereikt, en ik weet niet een soort van cultstatus ook bereikt. Ik weet niet waar dat precies aan ligt. Misschien dat hij de eerste was die dat deed ofzo, ik weet het niet. Ik denk het niet maar
- I: Misschien gewoon een soort van dat je, dat je iemand, als een arm iemand uit Colombia.. Dat ie.
- R: Ja maar ja hij had ook een soort van Rock & Roll status toch? ALthans ik weet dat een een vriend van me, zijn vader zat ooit in colombia in een hotel. En daar was hij ook.
- I: Pablo Escobar was daar ook?
- R: Ja en en hij zat gewoon de hele dag aan het strand, beetje te zuipen met allemaal naakte wijven om zich heen. Het is een soort van rock & roll iets ofzo wat hij om zich heen had.
- I: Heeft hij hem gewoon gezien?

R: Die vader van die vriend van mij ja, die heeft
I: O mijn god
R: Ja die is ook weggegaan, die zat van dit vind ik echt niet relaxt.
I: Hahaha
R: Jongens ik ga er vandoor. Hij vroeg zich op een gegeven moment af wie dat dan was. Van ja waarom zit die gast hier elke dag. Wat is dit voor iemand. Toen zeiden ze
van ja dat is Pablo Escobar. Ja nou ja toen is ie maar gegaan. Vond ie niet prettig.
I: Kan ik wel begrijpen
R: Ja nou ja aan de andere kant. Ja misschien ook wel.
I: Maar dan eigenlijk zou hij dan toch nu in de serie zeg maar hoe hij nu in de serie wordt neergezet wordt ie ook zo neergezet. Waardoor mensen hem nog meer rock & roll vinden.
R: Ja
I: Waardoor ze misschien soms vergeten uiteindelijk dat ie zoveel..
R: Ja dat zou kunnen ja als mensen dat interessant vinden. Dan ja het is wel een ding ook wat aantrekt. Ik weet niet want er schijnt nog een serie over hem gemaakt te zijn. Ehhh volgens mij El patron ofzo heet dat? Ik weet niet hoe dat is, of dat dan meer de nadruk legt op zijn criminele..
I: Wat vind je dat in de serie Narcos er te weinig nadruk wordt gelegd op zijn criminele..
R: Nee zeker niet, er wordt heel veel nadruk op gelegd maar als je.. als je dat niet heel erg boeit. En als je eigenlijk gewoon naar iemand wil kijken die ehh die drugs dealt en mensen dood maakt en er verder niet erg bij stil staat.
I: Dat het echt?
R: Ja dan maakt het je niet uit, want dan vergeet je dat. Zo werkt het.
I: Ja ik heb ook mensen geïnterviewd en die zeiden van ja ik vind het echt een baas, ik vind Pablo Escobar echt geweldig dit en dat.
R: Nou dat vind ik echt bijzonder dom om dat te zeggen. Echt een baas, dat is iemand die eigenlijk lachend je strot eraf snijdt omdat je tegen hem bent en dat dan echt een baas vinden dat vind ik echt nee.
I: Nee maar dat doet dus misschien voor mensen die weinig kennis hebben over
R: Nee dat doet niet nee dat is gewoon dat mensen niet nadenken. Dat is gewoon dat is superstom. Je kan zo iemand toch niet een baas vinden? Iemand die die aan de macht komt omdat hij juist heel slim is en alle argumenten van anderen weerlegt, dat is een baas. Iemand die intelligenter is dan de rest.
I: Ja
R: Niet iemand die toevallig een pistool heeft en jij een mes om mee te vechten. Ja dan ben jij de lul. Schiet ik jou dood voordat je op 10 meter van me bent. Dat is niet een baas dat is eigenlijk gewoon heel laf.
I: Ja
R: Vind ik..
I: Oke
R: Niet onbegrijpelijk in zijn situatie maar wel laf.
I: Dus je zou zeggen uiteindelijk, zeg maar eindstand het is een fascinerend of

- intrigerend persoon..
- R: Ja
- I: Maar niet iemand waar je bewondering voor hebt?
- R: Nee zeker niet
- I: Zeker niet.. Oke ehh dan zijn we er wel denk ik. Denk ik denk ik denk ik. Ja wil je verder nog iets zeggen Thomas?
- R: Ehhh nee het is ook te lang geleden

Bijlage 6

Interview 5

I = Interviewer

R = Respondent

- I: Hallo Paul
- R: Hoi Brechje
- I: Dit interview wordt alleen gebruikt voor mijn onderzoek voor mijn bachelorscriptie en is het goed als ik dit opneem en of ehm dit wordt gebruikt, of ik het mag analyseren.
- R: Ben je het niet al aan het opnemen?
- I: Ja dat klopt Paul
- R: Nee tuurlijk sorry, ik zal vanaf nu serieus doen. Ja ik vind het goed en je mag het analyseren en ja prima.
- I: Klopt het dat je de serie Narcos hebt gezien?
- R: Ja die heb ik gezien.
- I: Oke en wat trok je aan in de serie Narcos, dat je het wilde gaan kijken.
- R: Nou ik hou überhaupt van series over drugs, dat vind ik vet, dat leek spannend en ik ken er wel wat van ehh over Pablo Escobar en ja ja ik weet niet, ik was gewoon benieuwd eigenlijk.
- I: Hoezo hou je van series met drugs?
- R: Nou bijvoorbeeld Breaking Bad vond ik super vet, dat gaat natuurlijk ook over meth, niet ook over meth als in dat gaat ook over meth maar ook over drugs. En ja ik weet niet dat trekt me gewoon aan. Ik vind dat wereldje gewoon een beetje die gangsters

- enzo dat vind ik leuk en spannend dus ik was benieuwd.
- I: Omdat het ver afstaat van je eigen ehh?
- R: ja ik zou zelf niet zo gauw zo'n drugsimperium opbouwen denk ik.
- I: Nee haha?
- R: Wel eens over getwijfeld maar lijkt me toch niet het beste om te doen. En ja ik weet niet het is vaak gaat het gepaard met geweld en je ik weet niet omdat ik zelf niet super gewelddadig ben trekt dat me ook wel aan. En omdat ik gewoon benieuwd ben hoe die mensen leven en hoe ze dat voor elkaar boksen mits het wel een beetje realistisch wordt neergezet.
- I: En vond je dat bij de serie narcos?
- R: Nou ja ik weet natuurlijk niet hoe het er precies aan toe gaat maar grootste delen wel sommige delen dacht ik ja, dan blijft het toch een serie denk ik.
- I: Ja oke en wat vond je van de stukjes, er zit zeg maar ook echte documentatie tussen..
- R: Ja dat vond ik echt heel erg vet, serieus dat vond ik echt heel erg tof dat ze dat hebben gedaan. Echte beelden tussendoor dat geeft gewoon een veel realistischer gevoel.
- I: Ja dat klopt inderdaad en ehm wat vond je van Pablo Escobar in de serie?
- R: Ehm eerst echt een baas het is gewoon echt een baasje die veel weet hoe die zeg maar helemaal in het begin eerste aflevering is dat volgens mij dat ie alle agenten bij naam kent en hun familie erbij betreft enzo dat dat ik weet niet dat vind ik gewoon echt heel erg tof. Dan laat je wel echt zien dat je gewoon een baas bent gewoon. En dan hebben die mensen ook zoiets van oke deze gast weet echt te veel, laat ik me doen wat hij wil anders ben ik mn leven gewoon niet zeker en dat vind ik ehh.
- I: En dan dacht je niet van oké dat is best wel erg?
- R: Nou ja goed het is een gangster. Ja het zou heel lullig zijn als hij je probeert om te kopen met een bosje bloemen. Toch? Ja..
- I: Dus het heftige, zeg maar het extreme in de serie van Pablo Escobar, vond je vet?
- R: Nou ja daar dacht ik wel van ook omdat het volgens mij dan, of in mijn hoofd een beetje realistisch is weet je wel. Want ja wat ik zeg je wordt niet zomaar zo iemand je moet wel hard zijn wil je in die wereld overleven. en dus ja dat trok me wel aan ja. Had ik wel zoiets van ja vet.
- I: Oke en wat vond je dan van zeg maar ehm bijvoorbeeld de scène dat dat vliegtuig ontploft en dan heeft die jongen volgens mij een zwangere vriendin ofzo. En hij moet geld hebben en dan gaat ie denkt ie dat ie drugs gaat smokkelen maar uiteindelijk wordt het een ehh liquidatie..
- R: Ja dat is de prijs die je betaald als je een drugsimperium wil hebben denk ik. Tuurlijk is het lullig voor die persoon zelf maar ja zeg maar er worden heel veel mensen omgelegd in de serie. En tuurlijk is het lullig voor hun maar het is een logisch gevolg van gangster zijn denk ik dan.
- I: En denk je omdat je veel meer ziet van Pablo Escobar dan bijvoorbeeld die mensen die overlijden dat je het in wat mindere..
- R: Ja ik denk dat je want je volgt Pablo Escobar en dus volg je zijn verhaal en kijk als ik de eerste twee afleveringen had gezien van die gozer die een zwangere vriendin

heeft en die moeite heeft zijn hoofd boven water te houden omdat ie geen werk heeft om weet ik veel dat ie in armoede leeft en dat ie dan daarna wordt opgeblazen dan vind ik het lulliger gevonden dan nu. Nu had ik daar minder moeite mee ofzo.

I: En wat vond je van de familie kant? Zeg maar Pablo Escobar als familieman..

R: Ja vet het is wel grappig die tegenstrijdigheden van dat ie eigenlijk super hard is maar

dan ie wel alles voor zijn familie wil doen. Die moeder die hem ja heel erg beschermd enzo ja ik weet niet dat lijkt me een beetje zo'n zuidamerikaans dingetje, die mama, is gewoon dat dat degene die alles goed vindt van haar kindje weet je wel van haar kleine kleine pablootje

I: Little Pablo

R: Ja dat dat ehh ja ik ik denk dat dat wel ergens realistisch is ofzo, dat vond ik wel grappig om te zien.

I: En was het ook dat je je sneller zeg maar identificeerde met pablo omdat ie juist als familieman werd neergezet?

R: Nee, nee dat had ik niet. Ik heb zelf weinig met mijn moeder en ehh ja. Dus daar kon ik me niet heel erg in inleven..

I: Nee oke

R: Ik ben wel een familieman, ik hou wel van mijn familie en hou natuurlijk ook wel van mijn moedertje. maar die relatie die ja daar kon ik me niet zo mee identificeren. Maar wel dat je voor je familie zorgt en wil zorgen maar hij trok dat wel in het extreme en ikzelf heb dat in iets mindere mate.

I: Vond je dat hij daar menselijker door werd?

R: Ja dat was denk ik wel de bedoeling denk ik, als je ehh als je daar objectief naar kijkt. Ik denk ook wel dat dat zo is, zeg maar dat dat gebeurd, doordat je ook zachte kant van hem ziet. Dat je denkt van ahh en dan als ie ineens weer zo superhard is van: wow oké zo is ie dus ook. Maar ik denk dat als je hem alleen maar mensen ziet vermoorden en allemaal drugsshit ziet doen. Dat je dan niet, minder denkt dat hij menselijk is.

I: Ja

R: Ik denk wel dat dat daar mee te maken heeft ja

I: Oke en wat vond je van die steve en pegna in de serie

R: Beetje een zeikerd haha

I: Echt?

R: Ja nou ja gewoon hij doet natuurlijk gewoon zijn werk.

I: Welke steve of pegna?

R: Steve. En hij zat er gewoon heel erg bovenop en dat is natuurlijk goed. Alleen volgens mij is dat, half seizoen 2 ofzo, of eind seizoen 1 dat het gewoon een beetje klaar is dat Pablo niet heel veel shit verkeerd doet dat ie vast zit en dat ie dan maar blijft blijft zoeken naar iets om Pablo te naaien. Ja ik weet niet dat vind ik dan een beetje zeikerig.

I: Haha nou ja op zich ook wel logisch want uiteindelijk breekt ie alsnog los toch?

R: nee tuurlijk tuurlijk dus ik snap het ergens ook wel maar goed dat wist hij dan niet op dat moment. Snap je?

I: Nee dat is waar
R: Dus dan denk ik ja
I: Dus eigenlijk vond je het wel lekker dat bijvoorbeeld Pablo het dan weer voor elkaar had gekregen dat ie in zo'n gevangenis zat
R: dat vond ik top, dat vond ik echt prachtig
I: Haha
R: Ja haha ouwe dat vind ik mooi dat dat geeft aan wat voor baas het is eigenlijk. Want Oke het is goed ik laat me oppakken ik laat me insluiten, maar dan wel op mijn regels weet je wel.. En dat dat ja ik weet niet dan heb je toch echt wel heel veel macht. Als je een hele gevangenis laat maken om jou op te laat sluiten dan ben je best wel een baas vind ik.
I: Ja daar ben ik het wel mee eens inderdaad, ehh oke.. En wat vind je van de bij eh steve en pegna, dat ie ehh, op een gegeven moment zie je volgens mij ook de vriendin van steve, daar ontwikkeld ook een verhaallijn. Op een gegeven moment wordt zij ook bedreigd.
R: Ja zij wil niet dat hij weer naar colombia gaat enzo en ze wil eigenlijk terug enzo. Wat ik daar van vond?
I: Ja zeg maar kreeg je daardoor juist weer meer sympathie voor die kant van het verhaal of niet?
R: Nee nee ik vond eigenlijk dat vond ik eigenlijk ook een beetje zeikerig. Dat vond ik een beetje oké ze moeten ook nog een soort van dat soort verhaaltje er in verwerken, dat had van mij niet hoeven.
I: Nee dus eigenlijk vond je het leukste van de serie vond je wel echt de verhaallijn van pablo escobar?
R: Ja ja zeker
I: Vond je het kut dat hij werd gevangen?
R: Ehh
I: Of vervelend haha
R: Ja nou ja ja het is natuurlijk jammer maar het is wel mooi om te zien hoe hij er dan mee omgaat. Of bedoel je uiteindelijk?
I: Nou ja en uiteindelijk gaat ie dood natuurlijk, wat vond je daarvan?
R: Nou ja dat is terecht natuurlijk, want ja het is gewoon een crimineel. Ik vond het wel ehh, jammer niet, hij heeft ook gewoon heel veel shit verkeerd gedaan. Uiteindelijk moet het eindigen en dat kan niet anders eindigen dan met zijn dood natuurlijk. Hoe lullig dat ook is maar het is wel hoe het zou horen zeg maar.
I: Ja dat is waar maar aan de andere kant zeg maar wat ie allemaal wel heeft gedaan dat is hoe het niet zou horen maar dat vond je ook vet..
R: Ja maar kijk daar tegenover staat dat ie heel veel voor Colombia heeft gedaan ook wel. Weet je kijk op het einde met al die aanslagen en dat soort shit dat vond ik ja vond ik niet goed alleen aan de andere kant heeft ie ook wel heel veel goede dingen gedaan weet je wel. En vooral in het begin is dat wel heel duidelijk te zien. En dan denk ik ja oké tuurlijk is het een crimineel en heeft ie veel ehh crimineel geld. Maar ja aan de andere kant blijktbaar is er veel vraag naar coke en blijktbaar was hij daar gewoon goed in en ja oke dan verdien je je geld niet op de juiste manier maarja als je

er dan wel heel veel goeie dingen mee doet ja ja dan vind ik dat niet heel erg. Voor mij werd het pas discutabel dat ie de politiek in wilde en dat dat niet lukt en dat ie toen maar aanslagen ging plegen op politicus, politica, politicus?

I: Politica.

R: En op overheidsgebouwen en dat soort dingen weet je wel want daarbij kwamen heel veel onschuldige mensen om en ik denk ook dat dat Colombia zelf dat toen een beetje heeft gedacht van ja dit is niet ok. En toen had ik zelf ook wel een beetje van ja oke je kunt ook te ver gaan met je zin doordrijven. Toen werd het gewoon een beetje een klein kind die z'n zin niet kreeg. En dus zeg maar..

I: Ja precies dus dan is het niet meer logisch..

R: Ja dan vind ik het niet meer oke

I: Ja oke en wat is nu zeg maar vind je Pablo Escobar nu nog steeds een baas, zeg maar ondanks dat je dan in de verhaallijn op een gegeven moment dat het zo is gedraaid dat ie op een gegeven moment een klein kind werd?

R: Ja ja dan dan blijft het hetzelfde denk ik, in z'n beginperiode is het gewoon echt een baas en heeft ie veel macht en doet ie hier goede dingen ermee. En natuurlijk horen daar ook minder leuke kanten bij als in mensen vermoorden enzo. Alleen kijk zolang als je criminelen vermoordt heb ik daar geen problemen mee weet je wel, roei elkaar maar uit. Maar alleen zodra je onschuldige mensen erbij gaat betrekken dan wordt het voor mij een omslagpunt dus beginperiode een baas uiteindelijk vind ik het goed dat ie dood is.

I: Ja en laatste vraag wat vind je van de hyping van pablo escobar dus je hebt bijvoorbeeld nu pablo discobar

R: Ja ja

I: Zeg maar best wel raar eigenlijk omdat het eigenlijk gewoon een zware crimineel is net als met holleeder die op een gegeven moment zijn eigen column kreeg en..

R: Ja dat iedereen op zo'n scootertje rijdt,

I: Ja

R: Ja wat ik daar van vind, ik heb sowieso niet zoveel met dat soort dingen. Maar ja dat is ook wel in, hoe heet het, dat was ook al tijdens Pablo Escobar. Of dat zie je nu nog steeds van die drugskartels die hebben allemaal merchandising, allemaal petjes met ehh een bepaald cijfer wat dan voor de gang staat enzo dus ja ik denk gewoon dat het een logisch gevolg is van.. En ja inderdaad als zo'n serie dan ineens super super ehh populair is dan zijn er altijd mensen die daar geld van willen maken. En dus een Pablo Discobar. Hetzelfde met Breaking Bad met dat je allemaal shirts had met Eisenhower . En ja wat ik er van vind ja ik vind het lame ik doe er niet aan mee maar ik vind het wel begrijpelijk.

I: Je denkt niet dat het zeg maar, het is meer gebaseerd op de serie dan op Pablo Escobar zelf?

R: Ja dat denk ik wel dat denk ik wel, ik denk dat de meeste mensen die je zal interviewen niet zeggen van nou wat een toffe peer is dat.

I: Nee nee precies

R: Ik denk niet dat zij per se sympathiseren met zijn ideeën , maar meer gewoon de serie tof vonden en daardoor ehh..

- I: Maar denk je wel dat ze dan eh zeg maar dat ze dan zich ehh het associëren met het personage in de serie wat nu eigenlijk zeg maar staat voor Pablo Escobar. Zeg maar iedereen ziet nu Pablo Escobar als het personage in de serie.
- R: Ja dat denk ik wel, denk niet dat ze de echte want ik denk dat er 80/90 procent van de mensen die die serie kijkt niet verder dingen opzoekt over wat er nou echt is gebeurd en wat hij nog meer heeft gedaan. Want je hebt natuurlijk in die serie maar een x aantal aan minuten wat je vult. En er zijn natuurlijk ik bedoel het is ehh wat is het het zijn twee, twee seizoenen van 10 uur ofzo?
- I: Ja
- R: En ja in 20 uur kun je natuurlijk niet zijn hele levensverhaal vatten weet je wel. En en ik bedoel het heeft een paar jaar geduurd dus ja wat ik zeg ze halen de hoogte en dieptepunten eruit en ze maken het iets mooier omdat het een ehh serie is. Maar er zijn natuurlijk veel meer kutdingen gebeurd. En je ziet in de serie niet dat dat er zo fucking veel mensen dood zijn gegaan door hem, onschuldig weet je wel. Ik denk dat als mensen dat zouden weten dat je niet zo snel een Pablo Escobar shirt aantrekt.
- I: Nee precies heb jij wel informatie er over op gezocht?
- R: Ja ik zoek ehh ja, maar dat had ik daarvoor ook al want het was toch altijd zo'n legend story.
- I: Uhu
- R: En dat ehh ja ik vind dat dan toch wel interessant.
- I: Dus het historisch aspect van de serie vind je ook vooral..
- R: Ja ja dat vind ik leuk en daarom vond ik het dus ook vet dat ze al die oude beelden gebruikten, dat je echt kon zien van: wow what te fuck, dat geeft het gewoon veel meer een echt gevoel, hoewel ik altijd wel sceptisch blijf want het is een serie dus ja daar hang ik een beetje tussen.
- I: Alrighty then zijn er verder nog dingen die je wil zeggen?
- R: Ehh nee niet echt denk dat ik wel heb verteld wat ik wilde zeggen.
- I: Wat fijn dan heb je je hart gelucht.